

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra mediálních a kulturních studií a žurnalistiky

Analýza diskusního pořadu Duel

The analysis of discussion programme Duel

Bakalářská diplomová práce

Tereza BRHELOVÁ

Vedoucí práce: Mgr. Věra Bartalosová

Olomouc 2020

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a s použitím uvedené literatury a pramenů. Tato práce obsahuje 81 967 znaků

V Olomouci dne 6. 5. 2020

Tereza Brhelová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat vedoucí mé bakalářské práce, Mgr. Věře Bartalosoové, za cenné rady, podnětné připomínky a vřelý přístup při konzultacích v průběhu psaní práce. Dále bych ráda poděkovala své rodině a svým kamarádům, konkrétně Vendule Holkové, za neustálou podporu během tvorby práce. V neposlední řadě jde obrovský dík i paní sekretářce katedry KMKSŽ Lee Traplové.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zaměřuje na obsah diskusních pořadů, konkrétně na pořad Duel, který vznikl na platformě Seznam Zpráv v letech 2017 až 2019. V teoretické části se autorka věnuje mediálním teoriím jako sociální a mediální konstrukce reality, nastolování agendy a gatekeeping. Tyto mediální teorie dává do kontextu výroby analyzovaného pořadu. Praktická část se věnuje samotné analýze, při interpretování výsledků je autorka následně porovnává s výsledky analýz pořadů ve veřejnoprávních médiích.

KLÍČOVÁ SLOVA

diskusní pořad, pořad Duel, Seznam Zprávy, soukromá a veřejnoprávní média, kvantitativní obsahová analýza

ABSTRACT

The thesis focuses on the content of discussion talk show, specifically of the talk show Duel, which had been published on website Seznam Zprávy within 2017 and 2019. In the theoretical section, the author describes the theories of media as social construction of reality, media construction of reality, agenda setting and gatekeeping. The author puts the theories into the connection with the production of the talk show. The practical part is devoted to the analysis itself, the results are later compared to the results of analysis of public media talk shows.

KEY WORDS

discussion talk show, talk show Duel, Seznam Zprávy, private and public media, quantitative document analysis

OBSAH

ÚVOD.....	4
1 TEORETICKÁ ČÁST	6
1.1 SOCIÁLNÍ KONSTRUKCE REALITY	6
1.2 MEDIÁLNÍ KONSTRUKCE REALITY	7
1.3 NASTOLOVÁNÍ AGENDY	8
1.4 GATEKEEPING	9
1.5 DISKUSNÍ POŘAD	9
1.5.1 Duel.....	10
1.5.2 Redakční etický kodex Seznam.cz	11
1.6 DEFINICE POJMŮ.....	12
1.6.1 Konfrontačnost	12
1.6.2 Transparentnost	12
1.7 SOUVISEJÍCÍ VÝZKUMY	13
1.7.1 Media Tenor – Analýza diskusních pořadů ČT.....	13
1.7.2 Newton Media – Analýza pořadu ČRo Plus: Názory a argumenty	15
2 ANALYTICKÁ ČÁST	17
2.1 OBSAHOVÁ ANALÝZA	17
2.2 TÉMA A CÍLE PRÁCE, VÝZKUMNÉ OTÁZKY A HYPOTÉZY.....	18
2.3 VZOREK ANALÝZY.....	20
2.3.1 Výběr děl.....	20
2.4 JEDNOTKY ANALÝZY	20
2.4.1 Replika	21
2.5 OPERACIONALIZACE.....	21
2.5.1 Průběh analýzy	21
2.5.2 Datum dílu.....	21
2.5.3 Číslo dílu	22
2.5.4 Název	22
2.5.5 Moderátor.....	22
2.5.6 Hosté	22
2.5.7 Politická angažovanost.....	22
2.5.8 Autor	23
2.5.9 Zkoumání typu replik – konfrontačnost, neutralnost, vstřícnost.....	23
2.5.10 Transparentnost moderátora – odkazování se na zdroje	24
2.5.11 Uvádění hostů.....	28
2.5.12 Kázeň	29
2.5.13 Tematické kategorie.....	32
2.6 MOŽNÉ NEPŘESNOSTI V MĚŘENÍ.....	36
2.7 VÝSLEDKY ANALÝZY	37
2.7.1 Přehled děl	37
2.7.2 Tematické kategorie.....	40
2.7.3 Konfrontačnost moderátorů.....	42

2.7.4	Transparentnost moderátorů.....	46
2.7.5	Uvádění hostů.....	48
2.7.6	Politická příslušnost.....	49
2.7.7	Kázeň hostů.....	50
2.7.7.1	Zahajování promluv.....	51
2.7.7.2	Reakce hostů.....	53
ZÁVĚR	56
SEZNAM LITERATURY	58
SEZNAM TABULEK	60
SEZNAM OBRÁZKŮ	61

ÚVOD

Diskusní pořady se v českém prostředí objevují od začátku devadesátých let. Jde o populární žánr v rámci české mediální zábavy. V začátcích se většina pořadů inspirovala západním vzorem, ovšem během uplynulých 20 et už vzniklo v české mediální sféře několik originálních pořadů.

Mezi nejstarší české diskusní pořady patří například *Otázky Václava Moravce* (OVM). Pořad byl na hlavním kanálu veřejnoprávní České televize (ČT1) vysílán poprvé 4. ledna 2004. Tento pořad se od mnou vybraného *Duelu* liší především délkou, počtem hostů a rozdělením na dvě části. Pořad OVM má ve své první části, která trvá hodinu, tři hosty. První část pořadu se vysílá každou neděli ve 12 hodin na ČT1 a na zpravodajském kanálu České televize (ČT24). Ve druhé části, také s hodinovou stopáží pořad navštěvují další dva hosté. Tato část pořadu se vysílá jen na ČT24. Diskusní pořady se ale neobjevují pouze na naší veřejnoprávní televizi. Jde o oblíbený formát i na soukromých televizích a webových video serverech. Jeden z těchto portálů jsem si vybrala i já.

V následující bakalářské práci analyzuji 26 náhodně vybraných dílů pořadu *Duel*, z roku 2018. Pořad běžel od prosince 2017 do října 2019 na Televizi Seznam. Období 2018 jsem si vybrala z důvodu, že se pořad vysílal po celý rok.

Jde o pořad, který reflektoval aktuální dění a kauzy v rámci pětadvacetiminutové debaty dvou oponentů. Moderátorky Markéta Birdmanová a Martina Spěváčková si do pořadu zvaly odborníky, novináře i politické osobnosti. Pořadem výjimečně provázeli i moderátoři Petra Krmelová, Tomáš Vzorek, Tereza Willoughby, Filip Horký a Pavel Cyprich. Studio navštívil například politolog z Masarykovy univerzity Miloš Gregor, novinář Jiří Hošek, nebo starosta pražských Řeporyjí Pavel Novotný (ODS) a tiskový mluvčí prezidenta republiky Jiří Ovčáček.

Analýza pořadu probíhá ve třech částech. V první části se zvlášť věnuji moderátorkám Markétě Birdmanové a Martině Spěváčkové. Ve druhé části se zaměřuji na jednotlivé hosty a v poslední části se soustředím na témata, která byla předmětem zájmu v jednotlivých dílech.

U moderátorů posuzuji neutrální, konfrontační nebo vstřícný ráz jejich replik, které vyslovují vůči hostům v diskusích.

Co se týká vybraných témat, je posuzována především jejich různorodost.

Při analýze vystupování hostů si všímám jejich ukázněnosti. Tedy jak často vstupují do replik moderátorů či svých oponentů (formální kázeň) a zda se při reakci na otázku drží určeného tématu (obsahová kázeň).

Zvolený postup kvantitativní obsahové analýzy umožňuje posuzovat kvalitu pořadu prostřednictvím zkoumání jeho celkové obsahové struktury. Výsledky své analýzy v kapitole 2.7 porovnávám s výsledky analýzy Media Tenor.

1 TEORETICKÁ ČÁST

V následujících kapitolách představuji jednotlivé mediální teorie, ze kterých vycházím při nastavování operacionalizace, výzkumných otázek a hypotéz pro svou analýzu.

Každou mediální teorii vysvětluji a přidávám důvod, proč je důležitá pro analýzu, kterou jsem si vybrala, a z čeho v každém konceptu vycházím.

1.1 Sociální konstrukce reality

S konceptem sociální konstrukce reality přišla jako první dvojice Peter L. Berger a Thomas Luckmann.

Tito sociologové yslovili teorii, že každého člověka neustále ovlivňuje okolní sociální svět a také, že si člověk svou realitu spoluvytváří svým jednáním a reakcemi na okolní dění. Reality lidí v odlišných sociálních prostředích se tedy mohou diametrálně odlišovat. (Berger, Luckmann 1999, s. 10)

„Svět každodenního života není totiž pouze světem, který obyčejní členové společnosti pokládají za danou realitu při svém subjektivním a cílevědomém každodenním jednáním. Je to také svět, který má svůj původ v jejich myšlenkách a činnostech a který je právě těmito myšlenkami a činnostmi jako reálný udržován.“ (Berger, Luckmann 1999, s. 25)

Proces vytváření takzvaného „sociálního řádu“, tedy vlastní reality, se skládá z externalizace, objektivizace a internalizace. Externalizací jedinec vytváří zmiňovaný sociální řád, v rámci objektivizace se lidské konstrukty začnou stávat objektivními, tím pádem budou předány dalším generacím, a ty je budou brát jako automatické. Během internalizace se do vědomí člověka v průběhu socializace zpětně promítá objektivizovaný sociální svět. (Berger, Luckmann 1999, s. 54-55, s. 64)

Další významné termíny jsou proces institucionalizace a legitimizace. Institucionalizaci ještě předchází typizace habitualizace. Habitualizaci Berger s Luckmannem označují za důležitý proces, který jedincům usnadňuje jejich každodenní život. Díky tomuto procesu totiž člověk nemusí každou situaci opětovně definovat.

“Veškerá lidská činnost podléhá habitualizaci. Jakákoliv často opakovaná činnost se ustálí ve vzorec, který pak může být bez větší námahy napodobován a který je pak svým vykonavatelem chápán jako tento vzorec.” (Berger; Luckmann 1999, s. 56)

Institucionalizace – respektive samotná existence institucí – slouží jako druh primární sociální kontroly. Instituce usměrňují sociální chování jedinců, které se díky nim stává předvídatelným. (Berger; Luckmann 1999, s. 58)

Proces legitimizace využívá starší generace ve chvíli, kdy chce nové generaci předat soubor institucí. Nová generace tak veškeré zásady v podobě institucí přijme za vlastní. (Berger; Luckmann 1999, s. 64)

Podle sociální konstrukce reality tedy každý člověk vytváří svou realitu na základě vnímání okolních vjemů. Z toho vyplývá, že jednotliví diváci pořadu *Duel* vnímají každý díl odlišně (především z důvodů osobních i politických preferencí), a proto může moje analýza přispět i k objektivnějšímu vnímání jednotlivých dílů (ačkoliv stoprocentní objektivitu nelze nikdy dosáhnout, jak popisují níže).

1.2 Mediální konstrukce reality

Média ovlivňují člověka a jeho interakci s okolním světem v jeho každodenním životě. Lidé, jakožto pravidelní konzumenti médií, shromažďují velkou část informací, které ale nemusejí stoprocentně odpovídat realitě (pozn. autora).

Docílení naprosté objektivitu navzdory všem snahám není možné. „*Redaktoři důsledně lpící na naplnění všech složek objektivitu mohou produkovat čtenářsky/divácky méně zajímavé zpravodajské příběhy a dostávat se tak do konfliktů s editory nebo dalšími nadřízenými, kteří více usilují o dobré ekonomické výsledky média a zároveň o získání pozornosti co největšího publika.*“ (Trampota 2006, s. 149)

Každého novináře ovlivňuje jeho vlastní sociální konstrukce reality. V rámci svého povolání spoluvytváří mediální konstrukci reality, jejíž obsah konzumuje mediální publikum (pozn. autora).¹

¹ *Novináři se také podílí na trvání sebenaplňujícího se proroctví. To, že vznikne veřejná definice (proroctví) určité situace, ovlivní podobu situace samotné a tím i její budoucí vývoj. (Merton 2007, s. 196) Tento problém je podobný i Thomasovu teorému, tedy – situace, kterou definujeme jako reálnou, se stává reálná ve svých důsledcích.* (pozn. autora)

Na formování uvažování mediálních konzumentů o konkrétních tématech média využívají různé nástroje. Jedním z nich jsou i stereotypy.

„Stereotyp je zjednodušenou reprezentací nějakého lidského projevu, rysu či postoje. Stereotyp se ustavuje tím, že se po řadu let objevuje jako reprezentace téhož, ať v médiích, či každodenní konverzaci. Stereotypy jsou konstitutivním prvkem sociální konstrukce reality – jsou především typizovanými nositeli soudů, postojů, názorů, případně předsudků.“ (Burton, Jiráček 2001, s. 188-189)²

Prostřednictvím mediální konstrukce reality editor a moderátorka pořadu *Duel* spoluvytvářeli produkt, podle kterého si jejich divák mimo jiné vytvářel vlastní realitu. Média mohou své konzumenty výběrem tématu ovlivňovat, a to se stalo i v případě *Duelu*.

Dalšími nástroji jsou nastolování agendy a gatekeeping, kterými se budu zabývat v dalších podkapitolách.

1.3 Nastolování agendy

Nastolování agendy je termín popisující mediální proces, ve kterém jednotlivá média ovlivňují to, o čem jejich konzumenti mluví, a jaká témata jejich publiku přijdou důležitá. Média nemají absolutní přesvědčovací moc, ale donutí jedince nad tématem přemýšlet. (McCombs 2009, s. 15-16)

Jako první použili pojem nastolování agendy (agenda setting) výzkumníci Maxwell McCombs a Donald Shaw, kteří v roce 1968 zkoumali média v Chapel Hill během předvolební prezidentské kampaně v USA. Výsledek studie ukázal, že média kladou důraz na určitá témata (a jiná naopak odsouvají do pozadí), což ovlivňuje způsob, jakým na konkrétní téma pohlíží. (McCombs 2009, s. 18-19)

² *Stereotypy publiku usnadňují pochopení mediálního sdělení, aniž by média musela zacházet do hlubších analýz jednotlivých témat. Výsledné sdělení ovlivňuje buď zvýrazňování, nebo potlačování jednotlivých druhů stereotypů.* (pozn. autora)

„Média mají o některá témata zájem, zatímco jiná témata ignorují, a tím ovlivňují standardy, podle nichž hodnotíme vlády, prezidenty, politická rozhodnutí a uchazeče o veřejné funkce.“ (Iyengar a Kinder in McCombs 2009, s. 176-177)

Na působení mediální agendy reaguje podle výzkumníků každý člověk jinak. Záleží především na zájmu o mediální obsah, počáteční znalosti či neznalosti tématu a úsilí, které konzument vynaloží na nalezení spolehlivého zdroje informací (pozn. autora).

Agendu nastolovali tvůrci pořadu *Duel* především výběrem hostů a témat, o kterých se s nimi bavili.

1.4 Gatekeeping

Procesem gatekeepingu musí projít všechny události, o kterých média podávají zprávu.

Jan Tomandl překládá tento termín jako strážení brány a jedná se o proces rozhodování, zda konkrétní zpráva „projde branou“ do zpravodajství. (Tomandl 2011, s. 193)

„Gatekeeper (dveřník) je osoba, která rozhoduje o obsahu a struktuře zprávy. Je jím zpravodaj, který je svědkem události a informuje o ni. Je jím redaktor, nebo editor, který upravuje text pro potřeby vydání nebo vysílání. Je jím vedoucí vydání, který má konečné slovo při výběru, úpravě a umístění textů v novinách nebo v audiovizuálních médiích.“ (Lokaj 2007, s. 11)

Podle G. A. Donahue dveřníci pracují v rámci struktury, do které jsou zapojeni. *„Struktura může představovat rozdílné tlaky jako je například pluralismus komunity, typ periodika či forma vlastnictví. To vše může ovlivňovat konečnou podobu procesu filtrace zpráv označovanou gatekeeping.“* (Donahue in Trampota 2006, s. 47)

Tvůrci pořadu tento koncept používali během vybírání témat a hostů, které do pořadu pozvou, před vznikem každého dílu.

1.5 Diskusní pořad

V kontextu televizní žurnalistiky je diskusní pořad *„rozhovor polemického charakteru dvou nebo více účastníků, někdy řízen redaktorem (moderátorem).“* (Osvaldová, Halada a kol. 2002, s. 47)

Diskusní pořad rozebírá v knize *Ubavit se k smrti* i autor Neil Postman. Koncept seriózní diskuse definuje na příkladu osmdesátiminutové diskuse vysílané společností ABC v listopadu 1983. Podle něj se televize snažila prostřednictvím tohoto pořadu dostat do pozice veřejné

osvěty a oprostít se od čistě zábavní funkce. To Postman usoudil z vážného tématu, které pořad nastolil (šlo o možnou jadernou katastrofu), dále z autorit, které se vůči tématu a filmu *Den poté*, kvůli kterému diskuse vznikla, vymezili. A v neposlední řadě autor klade důraz i na to, že tvůrci pořadu nepoužili žádnou hudbu a pořad nebyl přerušován žádnými reklamami. (Postman 2010, s. 106-107)

1.5.1 Duel

Pořad *Duel*, který se vysílal od prosince 2017 do října 2019 na Televizi Seznam, je stále dostupný na webu Seznam Zpráv, nebo v online archivu na webu Televize Seznam.

Pořad se zabýval aktuálními kauzami, které hýbaly českou společností. Moderátoři si do pořadu zvali odborníky, ale i novináře a politiky, aby v pětadvacetiminutové diskusi probrali stanovená témata.

Pořad vznikl na webu Seznam Zpráv v červnu roku 2017 pod vedením tehdejšího šéfredaktora Seznam Zpráv Jakuba Ungera. První díl *Duelu* se na zpravodajském webu objevil 6. 6. 2017 a pořad moderovala Zuzana Hodková.

Kromě Zuzany Hodkové se na pořadu v roce 2017 podíleli i moderátor Martin Jonáš a moderátorka Veronika Jonášová. Moderátorská dvojice Markéta Bidrmannová a Martina Spěváčková se ustálila ke konci roku 2017. V době, kdy do redakce přišla Martina Spěváčková, se pořad vysílal třikrát týdně, po příchodu Markéty Bidrmannové se *Duel* začal vysílat každý všední den.

I v roce 2018 se v pořadu ve výjimečných případech objevili jiní moderátoři – Tereza Willoughby, Pavel Cyprich či Filip Horký. Tito moderátoři vedli diskuse, které se tematicky dotýkaly jejich zaměření. Tereza Willoughby vedla kulturně zaměřené díly, Pavel Cyprich se zaměřil na moderní technologie a Filip Horký moderoval jeden volební speciál.

Editory pořadu byli v jeho začátcích Zdeněk John a Petra Benešová, podle slov Martiny Spěváčkové ale měli prostor ve vybírání hostů i sami moderátoři. Původní myšlenka tkvěla v tom, že Markéta Bidrmannová měla pokrývat ekonomická témata a Martina Spěváčková se měla zaměřovat na politiku. Tenhle cíl nemohl být stoprocentně naplněn kvůli časovým možnostem hostů, od kterých se primárně odvíjel vznik pořadu.

Pořad skončil kvůli změně koncepce.

1.5.2 Redakční etický kodex Seznam.cz

K informacím o pořadu *Duel* přikládám pro kontext redakční kodex.

Etický kodex Seznamu přímo nezmiňuje pravidla pro vysílání a vedení diskusních pořadů. Jeho obsah odpovídá spíše psanému obsahu, který majitelé Seznam Zpráv v začátcích pravděpodobně předpokládali v nejvyšší míře.

Obecně ale redakční kodex Seznam Zpráv určuje následující: *„Zájem našich čtenářů a diváků a jejich právo na informace jsou pro nás při vytváření obsahu vždy na prvním místě. Uvědomujeme si odpovědnost za informace, které předáváme našim čtenářům a divákům. Z tohoto důvodu vždy usilujeme o poskytnutí informací pravdivých, přesných a významově nezkrácených. Nesloužíme zájmům zdrojů informací, například zájmům úřadů, politiků, institucí, obchodních společností či podnikatelů. Vyvíjíme maximální snahu, abychom při předávání redakčních informací čtenářům a divákům byli nezávislí. Dodržujeme obecně platné normy slušného chování, morální a etické zásady.“*³

Redakční etický kodex vychází z původního etického kodexu firmy Seznam.cz.⁴

³ Redakční etický kodex Seznam.cz je dostupný na: <https://o.seznam.cz/eticky-kodex/redakcni-eticky-kodex/>

⁴ Kodex ČT

Kodex České televize se na rozdíl od etického kodexu Seznam zpráv věnuje diskusním pořadům hned v několika bodech. Následující body zmiňují volbu hostů i vedení pořadu moderátorem. Kodex zmiňuje i pravidelnou analýzu vyváženosti programu, kterou podrobně popisují níže.

6.3 *V diskusích na politická a společenská témata musí Česká televize zajistit vedle politiků také účast široké škály odborníků, novinářů, osobností občanského života, ale i řadových občanů tak, aby zazněly všechny relevantní názory a aby byli politikové s uvedenými názory konfrontováni.*

6.5 *Moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost. Divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo*

1.6 Definice pojmů

V následující kapitole jsem se pro lepší přehlednost rozhodla stručně definovat pojmy, které budu využívat v rámci analýzy.

1.6.1 Konfrontačnost

Podle Petra Chlebouna stanovujeme celkovou míru konfrontace v moderátorově strategii na základě podílu jeho konfrontačních a neutrálních replik vyslovených vůči konkrétnímu hostovi. Míra konfrontačnosti má klíčový význam v relativním vztahu (absolutní hodnota pro nás tedy nemá význam) k míře konfrontačnosti moderátora na adresu ostatních hostů. Jestliže je míra konfrontačnosti podobná u všech hostů, hovoříme o nestrannosti moderátora. Pokud však podíl konfrontačnosti vůči jednomu z hostů výrazně vybočuje z průměru, mluvíme o oslabené nestrannosti. (Chleboun 2003, s.13)

1.6.2 Transparentnost

Další bod ohledně zkoumání výkonu moderátorů je jejich transparentnost. Toto kritérium posuzuje, nakolik přesně moderátoři odkazují k externím zdrojům informací. Čím je vyšší míra ověřitelnosti uváděných zdrojů, tím je tvrzení moderátorů transparentnější.

V rámci jejich promluv budu proto zaznamenávat, nakolik ve svých promluvách odkazují k externím zdrojům informací, abych následně mohla vypočítat míru jejich transparentnosti.

Petr Chleboun také řadí přesné odkazování mezi základní kvality novinářské práce. K oslabení transparentnosti dochází v okamžiku, kdy vyjádření moderátora nasvědčuje tomu, že sdělovanou informaci přejal, ale zdroj určil nedostatečně. *„Nedostatečně přesné označení externích zdrojů informací může být způsobeno řadou objektivních příčin, může svědčit o nedostatečné kompetenci, ale může být i záměrné.*

diskutujícím zaujmají postoj. Moderátoři vždy iniciují otevřenou výměnu názorů mezi pozvanými diskutujícími, současně však dbají na dodržování pravidel čestně vedené diskuse.

Pokud je míra netransparentnosti vysoká, snižuje důvěryhodnost zveřejněných informací.
(Chleboun 2003, s. 18-19)

1.7 Související výzkumy

V následující kapitole se zabývám tím, jaké výsledky v roce 2018 získaly jiné kontinuální analýzy diskusních pořadů, abych výsledek své analýzy mohla případně porovnat s některými částmi ostatních analýz. Z analýz uvedených níže bych se ráda inspirovala v otázce diskutovaných témat (mediálních událostí) mírou moderátorovi konfrontačnosti a transparentnosti, zasahování do promluv hostů a také variabilitou hostů (politické strany a obory působnosti). Také se zabývám uváděním hostů moderátorem (jméno + funkce; pouze jméno; pouze funkce) a případné vybočení z rámce diskuse u moderátorů a hostů.

Moji analýzu ovlivňuje fakt, že analyzované díly byly vybrány náhodně.

1.7.1 Media Tenor – Analýza diskusních pořadů ČT

Analýzy diskusních pořadů a zpravodajsko-publicistických rozhovorů pravidelně zpracovává například společnost Media Tenor. Tato společnost také zpracovává kontinuální obsahovou analýzu zpravodajství, publicistiky a diskusí pro Českou televizi.⁵

Ve svých analýzách diskusních pořadů a zpravodajsko-publicistických rozhovorů se zaměřuje na pořady *Otázky Václava Moravce (OVM)*, *Máte slovo*, *Interview ČT24* a *Týden v politice*.

Společnost rozebírá všechna témata, která se v pořadech objevují, a analyzuje jejich četnost. Media Tenor vychází z předpokladu, že čím je diskusní pořad tematicky variabilnější, tím je lépe naplněno poslání média veřejné služby a bod 6.1 Kodexu ČT.⁶

⁵ Jde o roční analýzu diskusních pořadů ČT – *Otázky Václava Moravce*, *Máte slovo*, *Interview ČT24* a *Týden v politice*. Dostupné na:
https://img.ceskatelevize.cz/press/5208.pdf?_ga=2.103518916.559962685.1582383849-697080801.1579872057

⁶ Bod 6.1 kodexu ČT: Česká televize vytváří prostor pro pořady představující diskusní konfrontaci idejí, myšlenek a konceptů vztahujících se k důležitým otázkám veřejného zájmu. Dramaturgie diskusních pořadů musí brát na zřetel zkušenost, že téměř na každý problém mohou lidé nahlížet z různých úhlů a že vývoji společnosti je vlastní názorový střet. Česká televize dbá, aby hlavní názorové proudy sporu dostaly rovnoměrný prostor k vyjádření.

V roce 2018 se v pořadu *Otázky Václava Moravce* řešily především tyto tematické kategorie: státní správa (2 801 replik), stranická oblast (1718 replik) a hospodářská politika (844 replik). Václava Moravce nejvíc zajímala kauza Čapí hnízdo spojená především se synem premiéra Andreje Babiše. V listopadu roku 2018 s ním totiž na webu Seznam Zpráv vyšel rozhovor, ze kterého vyplývalo, že byl na přání otce odvezen na Krym a držen zde proti své vůli.⁷

V pořadu *Máte slovo* se v roce 2018 diskutovalo 145 různých témat z 25 tematických kategorií. Tematickou kategorií, kterou Michaela Jílková se svými hosty řešila nejintenzivněji, bylo zdravotnictví (1718 replik). Řešil se protikuřácký zákon, nedostatek stomatologů a vysoké ceny za péči o zuby. Další tematickou kategorií byla společnost (826 replik) a státní správa (765 replik).

V pořadu *Interview ČT24* se nejčastěji diskutovaly tematické kategorie věnující se státní správě (144 replik), stranické oblasti (113 replik) a Evropské unii (71 replik).

Analýza se také zaměřuje na projevy moderátorů jednotlivých relací. Hodnotí míru jejich konfrontačnosti, transparentnosti a plynulost diskuse.

Moderátor Václav Moravec zachovával podobnou míru konfrontačnosti k představitelům všech politických stran a hnutí. Konfrontačnost jeho replik mírně přesahovala 20 % u zástupců KSČM a SPD, kteří však často nereagovali na moderátorovy otázky. Václav Moravec se pak vymíňovacími promluvami musel dožadovat konkrétnějších odpovědí. Největší prostor dostala v roce 2018 přirozeně vládní strana ANO, a tudíž k jejím členům moderátor vyslovil největší počet replik. Moravec přerušil hosty v 41 % případů a jeho transparentnost (míra odkazování k faktickým zdrojům) dosáhla 83 %.

Michaela Jílková vystupovala nejkonfrontačněji vůči Jiřímu Pospíšilovi (TOP 09) a míra, s jakou vstupovala svým hostům do promluvy, dosáhla 35 %. Michaela Jílková byla

Pokud to není možné zajistit, musí roli kvalifikovaného oponenta sehrát moderátor nebo jím pozvaný host, především uváděním protikladných v diskusi nezastoupených argumentů.

⁷ Článek Jiřího Kubíka a Sabiny Slonkové. Dostupné na: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/prulomove-svedectvi-v-kauze-capi-hnizdo-slonkova-a-kubik-vypatrali-zmizeleho-babisova-syna-60198>

středně přesná v odkazování na externí zdroje svých promluv. Většinou citovala instituce, politické strany, spolky či svazy. Přesně odkazovala v 63 % replik.

Analýza se zaměřuje i na hosty pořadů. Podrobně zaznamenává, z jakého politického uskupení byli jednotliví hosté a dále procentuálně hodnotí jejich neukázněnost – jak často vstupují do replik moderátorů, případně svých diskusních partnerů a osob v obecnstvu (formální kázeň), a zda přiléhavě reagují na promluvy moderátorů (obsahová kázeň).

Otázek Václava Moravce se v roce 2018 účastnili zástupci 10 politických uskupení a 5 nestraníků. V pořadu Michaely Jílkové měla největší prostor veřejnost, což odpovídá konceptu pořadu. Z politických uskupení pořad navštívilo nejvíce členů hnutí ANO, což odpovídá logice nejsilnější vládnoucí strany. Naopak v *Interview ČT24* dostala největší prostor ČSSD (46 účastí), hnutí ANO bylo na druhém místě (37 účastí). Analýza ale zmiňuje, že se v počtu účastí také odráží ochota zástupců jednotlivých stran přijímat pozvání do pořadu.

1.7.2 Newton Media – Analýza pořadu ČRo Plus: Názory a argumenty

Tato analýza⁸ se na rozdíl od kontinuálního výzkumu Media Tenoru věnuje pouze jedinému dílu. Zabývá se proto jinými proměnnými.

Výzkumníci ale stejně jako v Media Tenoru vycházeli z toho, že jde o analýzu pořadu vysílaného v rámci veřejnoprávního média, proto hodnotila především následující prvky:

1. Naplnění požadavku na komplexní reprezentaci společenské reality
2. Adekvátní uvádění afiliací pozvaných respondentů
3. Počínání zaměstnanců ČRo Plus v souladu s čl. 6.13 Kodexu ČRo.⁹

Analýza například dělila jednotlivé promluvy účastníků diskuse na krátké (do 80 slov) a dlouhé (nad 80 slov). Moderátor Ondřej Konrád tak sice měl největší množství promluv, ale zároveň šlo z většiny případů o promluvy krátké (28 z 31) – tedy především o předávání slova ostatním hostům.

⁸ Jde o analýzu pořadu Českého rozhlasu *Názory a argumenty*. Analyzovaný díl se vysílal 5. května 2019. Dostupné na: <https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/030db301a86aec78cc938deae18c14ea.pdf>

⁹ Bod 6.3 Kodexu ČRo: Redaktoři Českého rozhlasu si musí při vystupování ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech s výjimkou komentářů počínat tak, aby posluchač nemohl rozpoznat, jaký názor mají na věc, o níž informují. V komentářích, které obsahují osobní stanovisko autora, se nesmějí odchylovat věcně od skutečnosti.

Zajímavým tématem analýzy byla i afiliace hostů – výzkumníci řešili, kolikrát v rámci pořadu moderátoři ke svým hostům odkazovali jak jménem, tak jejich zaměřením nebo jiným signifikantním znakem (například: Petr Honzejek, komentátor HN). Z výsledné tabulky lze vyčíst, že moderátor profesi hostů zmínil vždy jen jednou, pak už k nim odkazoval pouze jménem. Analýza zkoumala i vybočení moderátora z rámce diskuse – a to ve chvíli, kdy se nejspíš v rámci pokusu o odlehčení odkázal na shodu jmen hosta Daniela Kroupy a odvolaného ředitele ŘSD Jana Kroupy.

2 ANALYTICKÁ ČÁST

V následujících kapitolách představím typ vybrané metody, téma a cíle práce a výzkumné otázky a hypotézy. Jedna z kapitol je věnovaná i definici pojmů a operacionalizaci – tedy způsobu, jakým budu jednotky analýzy zkoumat.

2.1 Obsahová analýza

Pro svoji bakalářskou práci jsme si vybrala metodu obsahové analýzy. Metoda se využívá pro zkoumání obsahu médií, protože badateli poskytuje objektivní výsledky výzkumů nezávisle na něm samotném.

První jméno, se kterým je obsahová analýza spojována, je americký sociolog a sociální psycholog Bernard Berelson. Metodu vymezil už v padesátých letech 20. století. (Sedláková 2014, s. 291)

„Obsahová analýza je kvantitativní výzkumnou metodou pro systematický a intersubjektivně ověřitelný popis komunikačních obsahů, vycházející z vědecky podloženého kladení otázek.“ (Schulz, Reifová 2004, s. 30)

Podle Jana Hendla se kvantitativní obsahová analýzy od té kvalitativní liší především definováním kategorií ještě před začátkem analýzy. (Hendl 2016, s. 383)

Metoda zkoumání má hned několik výhod. Je přenositelná, poskytuje objektivní výsledky nezávisle na výzkumníkovi, který ji provádí, a výsledky, které jsou v podstatě statistické údaje, může výzkumník jasně a jednoznačně prezentovat v grafech a tabulkách. (Trampota, Vojtěchovská 2010, s. 103)

„Kvantitativní obsahová analýza sestává z několika základních kroků:

- 1. Formulace výzkumné otázky nebo hypotézy*
- 2. Definice výběrového souboru/populace*
- 3. Výběr patřičného vzorku z populace*
- 4. Výběr a definice jednotky měření*
- 5. Konstrukce kategorií obsahu, které budou analyzovány*
- 6. Vystavení systému kvantifikace*
- 7. Trénink kódovačů a provedení pilotního výzkumu*
- 8. Kódování obsahu*
- 9. Analýza shromážděných dat*

10. Definice závěrů“

(Wimmer, Dominick in Trampota a Vojtěchovská 2010, s. 103-104)

Ačkoliv se část výzkumníků shoduje, že metoda kvantitativní obsahové analýzy zaručuje zcela objektivní výsledky, existují i její kritici. Zastánci sémiotického pojetí komunikace tvrdí, „že *výsledek obsahové analýzy je jen specifický způsob interpretace sdělení výzkumníkem, o němž nelze říci, zda a či do jaké míry se překrývá s tím, jak mu rozumí ostatní příjemci.*“ (Sedláková 2014, s. 296)

Metoda je pro vypracování této práce vhodná, protože jejím cílem je vypovídat o velkých souborech dat. (Sedláková 2014, s. 291) Touto metodou mapuji témata, typy replik moderátorů, i variabilitu a ukázněnost hostů v pořadu.

2.2 Téma a cíle práce, výzkumné otázky a hypotézy

Cílem mé práce je analýza 26 náhodně vybraných dílů pořadu *Duel* redakce Seznam Zprávy. Prostřednictvím analýzy zjišťuji, jací hosté v pořadu vystupují, jakými tématy se zabývají a jakým způsobem moderátorky vedou rozhovory. Zaměřuji se i na variabilitu hostů a přerušování moderátorů, případně svých oponentů. Následně výsledky analýzy pořadu soukromého média porovnávám s analýzy agentur, které se zaměřují na pořady ve veřejnoprávních médiích.

Při volbě výzkumných otázek a hypotéz vycházím i z předešlých výzkumů prováděných mediálními společnostmi.

VO1: Jaký prostor je v pořadu *Duel* dáván jednotlivým politickým stranám?

H1: Prostor je dáván stranám, jejichž členové jsou ve vládě. Prostor dostalo proto především hnutí ANO a ČSSD.

Odůvodnění: Největší prostor v pořadech *Otázky Václava Moravce* a *Máte slovo* dostávala v roce 2018 strana ANO, jakožto vládní strana. Z této strany pochází osm ze třinácti ministrů, kteří se v podobném typu pořadů často vyjadřují k aktuálnímu dění.

VO2: Jak se moderátoři chovají k hostům?

H2: Moderátoři jsou víc konfrontační vůči neukázněným hostům.¹⁰

Odůvodnění: Moderátor Václav Moravec byl podle analýzy Media Tenoru ve svém pořadu mírně konfrontačnější vůči zástupcům stran SPD a KSČM, kteří se vyhýbali přesné odpovědi na jeho dotazy. Proto předpokládám, že obdobně budou reagovat moderátoři pořadu Duel na obdobně neukázněné hosty.

H3: Moderátoři se ve většině případů odkazují na zdroje informací přesně.¹¹

Odůvodnění: Průměrná transparentnost všech moderátorů pořadů *OMV*, *Máte slovo* a *Interview ČT24* (tedy Václava Moravce, Michaely Jílkové, Světlany Witowské, Daniela Takáče, Zuzany Tvarůžkové a Vladimíra Keblůška) je za rok 2018 73 %. Proto předpokládám, že to i v případě pořadu Duel a jeho moderátorů bude podobně.

H4: Moderátoři uvedou hosty jménem a funkcí, pak už na ně odkazují pouze jménem.

Odůvodnění: Z analýzy pořadu ČRo Plus: *Názory a argumenty* vyplývá, že moderátor Ondřej Konrád uvedl celé jméno a funkci hostů pouze jednou, ve všech dalších případech jim předával slovo pouze oslovením jména.

VO3: Jak hosté reagují na moderátory a komunikační partnery?

H5: Nekázeň hostů nepřesahuje 50 %.

Odůvodnění: Při zkoumání chování hostů v pořadu Otázky Václava Moravce vyplynulo z tabulky, že z dvaceti nejvíce neukázněných hostů jejich nekázeň pouze ve čtyřech případech přesahovala 50 %. Ukázněností se počítá zasahování do promluv diskusním partnerům nebo moderátorovi nebo vyhýbání se odpovědi na otázku.

VO4: Jaká tematické kategorie se v roce 2018 nejčastěji řešily?

H6: Tematické kategorie kopírovaly tehdejší mediální agendu.

Odůvodnění: Mediální agendu a aktuální dění kopírovaly v roce 2018 všechny pořady ČT. V pořadech se vyskytovala tematické kategorie jako státní správa, stranická oblast a zdravotnictví.

¹⁰ Ukázněností se chápe nezasahování do promluv ostatních účastníků diskuse a nevyhýbání se zodpovězení otázky. Viz kapitola 1.6.1 *Media Tenor – Analýza diskusních pořadů ČT*

¹¹ Většinou případů se chápe v rámci četnosti např.: 3 repliky z pěti a podobně.

2.3 Vzorek analýzy

Pro analýzu bylo náhodně vybráno 26 dílů pořadu *Duel* z roku 2018. Vzhledem k tomu, že pořad v roce 2018 vycházel téměř každý všední den¹², vybírala jsem z celkem 190 dílů.

Takto dlouhé období by mělo být dostačující, aby se projevíly zkoumané aspekty.

Menší zkreslení předpokládám v okamžiku, že náhodný výběr zvolí díly z listopadu 2018, kdy vyšla na povrch kauza Babiš Junior, kterého ve Švýcarsku objevili novináři Seznam Zpráv Sabina Slonková a Jiří Kubík.

Vyhledala jsem na webu Seznam Zpráv všechny díly *Duelu* z roku 2018. Každému dílu z tohoto roku jsem přiřadila jedno číslo.

2.3.1 Výběr dílů

Všem dílům z roku 2018 jsem přiřadila čísla (1–190), a tato čísla pak zadala do internetového náhodného generátoru čísel¹³. Do kolonky počet losovaných čísel jsem vložila číslo 26.¹⁴

Devět z vybraných dílů moderuje Martina Spěváčková, patnáct Markéta Bidrmannová, jeden Tereza Willoughby a jeden díl Pavel Cyprich.

2.4 Jednotky analýzy

Jednotky analýzy, které budu v rámci všech svých hypotéz zkoumat, jsou repliky. Zaměřuji se jak na repliky moderátorů, tak na repliky hostů.

Díky tomu budu moci zkoumat veškeré hypotézy od délky promluv, přes konfrontačnost moderátorů až po tematické kategorie probírané v dílech, které budu podrobovat analýze.

¹² Některé dny během roku se pořad buď nevysílal, nebo nebyl nahrán na web Seznam Zpráv. Několik dnů se nedá dohledat.

¹³ Generátor náhodných čísel je dostupný na: <http://www.generatorcisel.zaridi.to/>

¹⁴ Generátor mi vybral následující díly: 18, 159, 53, 129, 82, 173, 136, 65, 92, 98, 153, 66, 54, 34, 152, 46, 116, 110, 39, 7, 27, 67, 22, 188, 187, 10.

2.4.1 Replika

Replika je ve své základní definici řečový úsek, během kterého nebyl mluvčí vystřídán nikým jiným. Je to tedy příspěvek účastníka diskuse v konkrétním dialogu.¹⁵

Pro potřeby mého výzkumu jsem však definovala repliku jako řečový úsek, kterým mluvčí sděluje informaci, díky které se dá jasně definovat tematická kategorie, do které replika spadá. Replikou také může reagovat na určitou tematickou kategorii, takže tuto reakci také lze zařadit do této tematické kategorie.

Jako samostatnou repliku nedefinuji citoslovce, nebo pouhý začátek oslovení, které bylo přerušeno.

2.5 Operacionalizace

Následující kapitola představuje průběh analýzy vybraných dílů pořadu *Duel*. Interpretuje tyto výsledky a porovnává je s ostatními analýzami s ohledem na odchylku z důvodu nekomplexnosti vybraného vzorku. Na základě této interpretace posuzují také platnost vytyčených hypotéz.

2.5.1 Průběh analýzy

Celkově se v roce 2018 odvysílalo 190 dílů o stopáži 24–27 minut. Analýzu v tomto případě ovlivnil i fakt, že jde o výzkum pouhých náhodně vybraných 26 dílů, což dává dohromady měsíc fungování pořadu. Existuje tedy šance, že vyhodnocení některých hypotéz budou ovlivněné náhodným výběrem. Zástupci vládních stran se mohli objevovat v nevybraných dílech.¹⁶

2.5.2 Datum dílu

První kolonka v kódovací knize patří datu dílu, který budu analyzovat. Datum každého dílu je napsané vždy pod videem ve článku, se kterým je každý díl publikován na web Seznam Zpráv.

¹⁵ Může být také označována „promluva“.

¹⁶ Například H1: *Prostor je dávaný stranám, jejichž členové jsou ve vládě. Prostor dostalo proto především hnutí ANO a ČSSD.*

2.5.3 Číslo dílu

Čísla jsem videím přidělila od 1 do 190, podle toho, jak byly díly publikovány za sebou. 26 dílů vybral náhodný generátor čísel, každému analyzovanému dílu tak náleží číslo, které mám zaznamenané ve vedlejším dokumentu.

2.5.4 Název

Název každého dílu lze vyčíst z titulku článku, ve kterém je díl publikován.¹⁷

2.5.5 Moderátor

Moderátor každého dílu je vepsán do kolonky podle toho, kdo konkrétní díl moderoval. Je také uveden coby autor článku, ve kterém je konkrétní díl publikován. Občas jsou u článků uvedeni i jiní redaktori Seznam Zpráv – taková situace nastává v případě, kdy konkrétní redaktor pomáhal moderátorovi například s přípravou.¹⁸ Tento člověk mě ale v rámci analýzy nezajímá, z autorů se věnuji vždy jen osobě, která vede rozhovor.

2.5.6 Hosté

Oba hosté jsou vždy uvedeni ve článku, dále je také moderátor představuje ve svém úvodním slově. Host 1 je označován jako ten, kterého moderátor představí jako první, host 2 je představený jako druhý.

2.5.7 Politická angažovanost

To, jaký je dávaný prostor jednotlivým politickým stranám, posuzuji podle politické příslušnosti jednotlivých hostů. Tyto kategorie rozdělují na straníky, nestraníky, kteří se ale angažují za nějakou stranu, a osoby politicky neangažované.

1. Zástupci nějaké strany

- Straníky poznám tak, že mají buď v textu článku za svým jménem napsanou stranu, kterou zastupují, nebo mají stranu vepsanou i ve jmenovce ve videu. Stává se, že někteří hosté, kteří jsou členy politické strany, ji nemají v rámci publikovaného dílu sdělenou, protože to nesouvisí s tématem, které přišli

¹⁷ Přehled dílů pořadu. Dostupné na: <https://www.seznamzpravy.cz/sekce/duel>

¹⁸ Informaci jsem se dozvěděla od jedné z pravidelných moderátorek pořadu *Duel*, Martiny Spěváčkové.

diskutovat. Proto u každého hosta kontroluji politickou angažovanost vyhledáním jeho jména na internetu. Beru v úvahu i datum publikovaného pořadu a dobu jejich vstoupení do politické strany – pokud začali být politicky aktivní až po natočení dílu, jejich politickou angažovanost nezaznamenávám. V ostatních případech do kolonky „politická angažovanost“ zapíšu stranu, kterou zastupují.

2. Nestraníci za nějakou stranu

- Nestraníky za nějakou stranu budou ale ve výsledném výpočtu započítávat do politicky angažovaných – tedy do zástupců konkrétní strany. Nestraníci za nějakou stranu mají ve stejné závorce za jménem napsáno například: /*nestr. za ANO*/ - i těmto lidem budu přisuzovat politickou angažovanost a v kolonce bude vepsaná strana, za kterou jsou například v Poslanecké sněmovně.

3. Politicky neangažovaní

- V případě politicky neangažovaných hostů bude kolonka politické angažovanosti prázdná.

2.5.8 Autor

V kategorii autor bude přiřazen vždy buď moderátor, nebo jeden z hostů, kteří se konkrétního dílu účastnili a pronesli danou repliku.

2.5.9 Zkoumání typu replik – konfrontačnost, neutrálnost, vstřícnost

Typy replik, které moderátor pronáší k hostům se podle analýzy Media Tenoru, jejichž postup budu při zkoumání této hypotézy používat i já, dělí na tři typy. Ty mimo jiné popsal v *Projektu kontinuální analýzy diskusních pořadů českých televizí* Petr Chleboun.

Tyto repliky se dělí na: neutrální, konfrontační a vstřícnou.

1. Konfrontační replika: Sem spadají repliky moderátora, kterými nějakým způsobem konfrontuje jednoho z hostů – připomíná mu negativní události z minulosti, konfrontuje ho se lží nebo nepřesnou informací, kterou někde sdílel, nebo ho přímo napomíná, aby neskákal svému diskusnímu partnerovi do řeči. Patří sem i pochybové promluvy a námitky. Konfrontační pojetí nesnižuje kvalitu ani korektnost diskuse.

Například:

- a. „V roce 2013 jste ale pustil na svobodu stovky delikventů, kvůli čemuž se pak zvýšila kriminalita ve velkých městech.“
- b. „Mluvíme tady o informaci o druhé vlně uprchlíků, kterou jste 20. února 2018 sdílel na svém Facebooku. Tu později vyvrátil sám ministr zahraničí, Lhal jste vědomě?“
- c. „Neskákejte do řeči svému diskusnímu partnerovi!“
- d. „Má to smysl?“, „Je to na místě?“
- e. „Nejde to jinak?“, „Mělo to být takhle?“
- f. „Proč to trvá tak dlouho?“
- g. „Jaké pro to máte důkazy?“

2. Vstřícná replika: V případě používání vstřícných replik moderátor vyjadřuje pozitivní postoj k jednomu z hostů, připomíná pozitivní skutečnosti, které podporují vyjádření hostů, nebo podporuje jejich pozici v diskusi.

Například:

- a. „Ta měnová reforma v roce 1993 se Vám ale vážně povedla!“
- b. „Já Vám věřím, nemusíte se nijak obhajovat.“
- c. „Vy mluvíte jako kniha.“
- d. „Rozumím Vašemu argumentu.“
- e. „To je pravda.“

3. Neutrální replika: Do této kategorie přiřadím repliku v případě, že moderátor věcným způsobem odkazuje na fakta, která nemají negativní ani pozitivní konotaci ani k jednomu z pozvaných hostů. Mají pouze posunout diskusi dál poskytnutím většího množství informací ke konkrétnímu tématu.

Například:

- a. „Bavíme se o Vaší amnestii pane Klausí, tu jste udělil v roce 2013.“
- b. „V rámci kterého zákona se budete snažit tuto změnu prosadit?“
- c. „Nechte, prosím, domluvit druhého hosta.“ – pouze ho prosí

(Chleboun 2003, s. 11-12)

2.5.10 Transparentnost moderátora – odkazování se na zdroje

V otázce transparentnosti se zaměřím na tři typy promluv podle vzoru Petra Chlebouna.

1. Přesné odkazy

V případě, že moderátor použije jeden z následujících typů odkazů, přiřadím jeho promluvu do kolonky „přesné odkazy“. Půjde o typy replik, ve kterých jsou přesně určené citované zdroje, kombinaci přesně určeného zdroje s konkrétním, uvedení pouze jména zdroje bez detailů, nebo obecná replika, která je v dodatku upřesněna. Do této kategorie patří i potvrzení nepřesného odkazu hostem.

a) Zcela přesné určení citovaného zdroje

- *Typ 1:*
 - i. „Miloš Zeman řekl ve středečním rozhovoru pro stanici TV Nova.“
 - ii. „Václav Klaus ve víkendovém rozhovoru pro MF Dnes tvrdil, že...“
- *Typ 2:*
 - i. „Roman Prymula, náměstek ministra zdravotnictví a šéf Ústředního krizového štábu, uvedl, že ...“
 - ii. „Předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová na svém Twitteru zveřejnila...“

b) shoda obecného určení zdroje s obrazem konkrétních zdrojů

- zejména v obrazových příspěvcích zpravodajství, např. výpovědi neoznačených lidí v anketě
 - i. Agentura STEM a jejich průzkumy volebních preferencí z ledna 2018
 - ii. Anketa na demonstraci Milionu chviliek pro demokracii s otázkou: „Koho by si lidé přáli v čele vlády?“

c) obecné určení konkrétního citovaného zdroje

- uvedení zdroje, neuvedení kde a při jaké příležitosti výrok řekl
 - i. „Podle Andreje Babiše byl zásah adekvátní.“;
 - ii. „Ekonom Tomáš Sedláček kritizuje ČNB, že nevyhodnocuje adekvátně hospodářskou situaci ...“

d) iniciační věty s alespoň dvěma následnými zdroji

- zobecněné tvrzení, zkonkretizováno dalšími zdroji

- i. „Právníci se domnívají, že harmonizace legislativy bude obtížnější ...“ – následují výpovědi alespoň dvou konkrétních právníků

e) potvrzená verifikace netransparentního výroku

- respondent potvrzuje pravdivost tvrzení, které bylo převzato z nedostatečně označeného zdroje
 - i. Redaktor: „Prý vám není dobře.“, respondent: „Ano, mám horečku.“

2. Středně přesné odkazy

V případě, že moderátor použije jeden z následujících typů odkazů, přiřadím jeho promluvu do kolonky „středně přesné odkazy“. Do této kategorie patří obecná tvrzení, která jsou posléze doplněna jedním konkrétním zdrojem, obecná tvrzení bez doplnění, zmínka o specializované skupině autorů nebo nepřesně určený zdroj výpovědi.

a) iniciační věty s jedním konkrétním následným zdrojem

- zobecněné tvrzení, zkonkretizováno jedním dalším zdrojem
 - i. „Podle některých poslanců nepřinese novela nic dobrého.“ – následuje výpověď jednoho poslance

b) sklon ke zobecnění/přehlednosti

- zobecněné tvrzení bez konkretizace dalšími zdroji
 - i. „Podle odpůrců není možné takto paušalizovat ...“
 - ii. „... ozývají se hlasy napříč politickým spektrem ...“
 - iii. „... jiní zase říkají, že cena práce je u nás nízká ...“
 - iv. „... v médiích se objevila informace ...“
 - v. „... podle průzkumů veřejného mínění ...“

c) specializovaná skupina autorů

- označení specializované skupiny autorů, ale žádný konkrétní představitel.
 - i. „Podle právníků ...“
 - ii. „Ekonomové se na počínání ČNB dívají s rozpaky.“
 - iii. „Mediální odborníci říkají, že ...“

d) neurčený zdroj konkrétní výpovědi

- odkaz na neurčitý zdroj bez jakékoli snahy o konkretizaci
 - i. „Ráno jsem v novinách viděl fotografii ...“
 - ii. „Mám takový materiál a v něm se píše, že ...“

3. Nepřesné odkazy

V případě, že moderátor použije jeden z následujících typů odkazů, přiřadím jeho promluvu do kolonky „nepřesné odkazy“. Do kategorie nepřesných odkazů patří nespecifikovaný zdroj informací, nebo moderátorova nepřesná replika, kterou následně vyvrátí respondent.

a) nespecifikovaný zdroj informací

- používání slov, které směřují spíš ke spekulacím než k holým faktům, které jsou podpořené konkrétními zdroji
 - i. „prý“, „údajně“, „proslýchá se“, „prosakují informace“, „v kuloárech se šušká“, „mluví se o tom“, „občas bývá slyšet“, „mám dojem“

b) nepotvrzená verifikace netransparentního výroku

- respondent odmítá pravdivost tvrzení, které bylo převzato z neoznačeného zdroje
 - i. Redaktor: „Prý si necháváte říkat guru.“, respondent: „To jste slyšel kde? O ničem takovém nevím.“

4. Neklasifikováno

Do této kategorie spadají promluvy, ve kterých se objevuje nulová transparentnost. V případě, že moderátor odmítne prozradit zdroj svých informací, zařadím jeho promluvu do kolonky „neklasifikováno“.

a) utajování zdroje informací

- Moderátor z nějakého důvodu odmítá poskytnout hostům a divákům zdroj svých informací
 - i. „Zdroj, který si nepřál být jmenován...“
 - ii. „Z dobře informovaných zdrojů, jejichž výpovědi máme k dispozici...“

(Chleboun 2003, s. 47-49)

Všechny typy odkazů si zaznamenám do kódovací knihy a v závěru určím, nakolik byl který moderátor přesný v otázce odkazování se na zdroje svých informací.

2.5.11 Uvádění hostů

V rámci každého dílu zkoumám, jakým způsobem moderátoři odkazují na hosty – celým jménem a jejich funkcí (případně oborem zájmu) nebo pouze jménem či pouze příjmením. Každé oslovení si zapíšu do kódovací knihy. Typy oslovení budou následující.

1. Celé jméno + funkce

- do této kategorie bude spadat každé oslovení, ve kterém zazní celé jméno i funkce či obor působení obou hostů
 - i. „Vítám tu předsedu strany ODS a místopředsedu Poslanecké sněmovny pana Petra Fialu.“
 - ii. „Oponentem bude proděkan Fakulty biomedicínského inženýrství ČVUT Karel Roubík.“
 - iii. „Svůj názor na otcovskou dovolenou přišla obhajovat Marie Nováková, matka tří dětí, která je v současné době na mateřské dovolené.“

2. Celé jméno

- sem zařadím typy oslovení, ve kterých moderátor použije celé jméno jednoho z hostů
 - i. „Necháme reagovat paní Marii Novákovou.“
 - ii. „Teď je s vyjádřením na řadě Roman Prymula.“

3. Příjmení

- v případě, že moderátor při oslovení použije pouze příjmení jednoho z hostů, udělám záznam v kolonce „příjmení“
 - i. „Vydržte, pane Klausí, hned dostanete slovo.“
 - ii. „Chcete se vyjádřit, paní Šabatová?“

4. Jméno/přezdívka

- vyhradím kolonku i pro případ, že by moderátor jednoho z hostů znal osobně do té míry, že by předem avizoval tykání a později se k hostu obracel pouze za použití jména, nebo přezdívky, kterou dotyčný používá při své mediální prezentaci
 - i. „Co na to říkáš, Václave?“

ii. „A jaká je tvoje generace, Kovy?“

5. Funkce + příjmení

- v případě, že moderátor při oslovení použije příjmení jednoho z hostů spolu s jeho funkcí, bude zaznamenán v této kategorii
 - i. „Co na to pan předseda Chovanec?“

6. Funkce

- do kolonky funkce zaznamenám oslovení, ve kterých se moderátor obejde bez použití jména dotazovaného
 - i. „Co na to říká pan náměstek?“
 - ii. „Pane předsedo, co říkáte na to, že...“
 - iii. „Souhlasíte s tímto tvrzením, paní ombudsmanko?“

7. Bez jména a funkce

- do kolonky zaznamenám oslovení, kde použije pouze zájmeno, nebo položí otázku či doplňující informaci bez oslovení
 - i. Je to podle Vás realistický odhad?
 - ii. Co na to říkáte?

2.5.12 Kázeň

Kázeň budu posuzovat stejně jako v analýze Media Tenoru dvěma faktory: přerušování ostatních členů diskuse a vyhýbání se odpovědi na otázku.

1. U každého hosta zaznamenám, jestli začal svou promluvu:

- Přerušením diskusního partnera: Tedy zásahem přímo do promluvy hosta, který ještě zcela nedokončil svou myšlenku. Do takového zásahu se nepočítá moment, kdy se druhá strana na chvíli odmlčí, aby našla slova, kterými by chtěla vyjádřit svou myšlenku.
 - i. „A ještě bych rád do...“ – „Obávám se, že kolega nemluví pravdu.“
 - ii. „Rád bych k tomu řekl jedině...“ – „Já si myslím, že...“
- Přerušením moderátora: Stejně jako u přerušení diskusního partnera se přerušením moderátora myslí zásah přímo do promluvy, když dotyčný ještě zcela nedokončil svou myšlenku. Do takového zásahu se nepočítá moment, kdy se druhá strana na chvíli odmlčí, aby našla slovo, kterými by chtěla

vyjádřit svou myšlenku. Řadím sem i momenty, kdy host dokončuje svou repliku, zatímco se ho moderátorka snaží usměrnit, nebo mu do promluvy vstoupí jinak.

- i. „Ale sama KSČM přeci v roce 2004...“ – „Já se tady vůbec nebudu vyjadřovat k tomu, co bylo v roce 2004.“
 - ii. „Zeptáme se, co na tento Váš názor říká opone...“ – „Ještě bych ráda dodala...“
 - iii. „Ta vláda musí...“ – „Pojďme se posunout dál.“ – Ta vláda musí...“
 - iv. „Ale to se vracíme, k tomu, co jsem zmiňoval...“ – „Senátory.“ – „Protože tohle přeci nejde...“
- Bez přerušení: Do této kategorie patří repliky, které hosté pronášejí po vyzvání moderátora nebo druhé strany k vyjádření svého názoru. Patří sem ale i momenty, kdy se druhá strana zamyslí a oponent začne ve chvílce ticha mluvit – neskočil totiž dotyčnému přímo do řeči. Patří sem i momenty, kdy host dokončuje svou myšlenku poté, co mu do řeči zasáhl diskusní partner (nikoliv moderátor).
 - i. „A co na to říkáte Vy?“ – „Já si myslím, že...“
 - ii. „Teď mě nenapadá, jak bych to vyjádřil...“ – „Mluvíte o mortalitě domorodých obyvatel v jihovýchodní Africe?“
 - Mluvení najednou: Sem patří promluvy, kdy účastník diskuse začal svou promluvu ve stejnou chvíli jako moderátor, a proto se nedá určit, který z účastníků začal mluvit dřív, ani kdo komu vstoupil do promluvy.

2. U každého hosta také zaznamenám, jestli při odpovědi:

- Reakce na dotaz/repliku moderátora/hosta: Tuto kategorii poznám tak, že dotazovaný mluví přímo k věci, na kterou se moderátor ptá. Patří sem i situace, kdy reaguje na holá fakta, který předtím moderátor zmínil, aniž by hosta vyzýval k odpovědi; nebo když host reaguje na diskusního partnera. Patří sem i momenty, kdy host dokončuje svou myšlenku poté, co mu do řeči zasáhl diskusní partner, nebo moderátor. Host se nevyhýbá otázce návratem

k předešlému tématu, nezačíná svou odpověď rozsáhlým monologem na jiné téma.

Příklady reagování na dotaz/repliku moderátora:

- i. „Jaký je Váš názor?“ – „Můj názor je takový, že...“
 - ii. „Souhlasíte s Vaším oponentem?“ – „To bohužel nemůžu, protože...“
 - iii. „Jenom připomenu, že se bavíme zákonu o ochraně spotřebitelů.“ – „Ano, ale celý problém je poněkud komplexnější.“
 - iv. „Pak tu máme další ukázkový příklad...“ – „O to ale přeci vůbec nejde.“ – „...a ten ukázkový příklad je takový, že...“
- Vyhýbání se odpovědi: V této kategorii jsou repliky, ve kterých host v první řadě nedopovídá na otázku, kterou mu položil moderátor, a začne nejprve hovořit o něčem jiném. Pak se ale k tématu vrátí a není nutné usměrnění ze strany moderátora.
 - v. „Jak byste se vyjádřil k příspěvku, který jste sdílel na svém Facebooku a který byl posléze označen za hoax?“ – „Já bych rád řekl, že uprchlíci jsou v téhle zemi téma už několik let a vyjadřovali se k němu...“
 - vi. „Co říkáte na novelu zákona o dani z nabyté nemovitosti?“ – „Ještě se krátce vrátím k předešlému tématu...“
 - Nutnost usměrnění: Do této kategorie spadají momenty, kdy musel být jeden z hostů upozorněn na to, že se vyhýbá odpovědi nebo se odchyluje od tématu. Patří sem ale i moment, kdy moderátor skočí do řeči hostovi, když dodává faktické informace, přerušuje ho při příliš dlouhé odpovědi nebo přímo reaguje během hostova monologu s navazující upřesňující otázkou. Nutnost usměrnění tak může vzniknout i v případě, kdy host původně začal odpovídat přímo na dotaz, ale pak se odchytil od tématu. Příklady navazují na předešlou kategorii, kde jsem zaznamenala i příklady vyhýbání se odpovědi.

Příklady nutnosti usměrnění:

- i. „Jak byste se vyjádřil k příspěvku, který jste sdílel na svém Facebooku a který byl posléze označen za hoax?“ – „Já bych rád řekl, že uprchlíci jsou v téhle zemi téma už několik let a vyjadřovali se k němu...“ – „Pane předsedo, mluvte, prosím, k věci.“
- ii. „Co říkáte na novelu zákona o dani z nabyté nemovitosti?“ – „Ještě se krátce vrátím k předešlému tématu...“ – „To už jsme prodiskutovali dostatečně, můžeme se, prosím, zaměřit na tuto novelu?“
- iii. „Pro mě to není důvod k přemýšlení, protože...“ – „Vy už tedy máte jasno?“
- iv. „Ještě bych se rád vyjádřil...“ – „Ale už jenom stručně, abychom se dostali dál.“

Později podle výsledků analýzy posoudím, kteří hosté byli nejméně ukázněni.

2.5.13 Tematické kategorie

V rámci analýzy jednotlivých dílů se zaměřím i na tematické kategorie, které se ve všech 26 analyzovaných dílech objeví. Kategorii každého dílu si zaznamenám do kódovací knihy. Kategorii budu posuzovat především podle hlavního tématu, které budou moderátoři zmiňovat na začátku, tématu napoví i titulky každého dílu pořadu. Možné tematické kategorie jsou následující:

1. Státní správa

- V této kategorii bude zaznamenáno vše, co se týká činnosti státu prováděné přímo státními orgány nebo jinými orgány, na které stát výkon těchto činností v určitém rozsahu přenesl. Věnují se především státní správě. Patří sem i vysocí státní úředníci – ministři, premiér, senátoři, poslanci.
 - i. Ministerstva, úřad vlády, úřady státní správy a vše, co je v jejich gesci, výbory PS, Poslanecká sněmovna, Senát, prezident, volby do PS, Senátu a prezidenta, Ústava ČR, ústavní stížnost, kontrola státních představitelů, veřejné prostředky a jejich kontrola, administrativa, suverenita ČR

2. Stranická oblast

- Sem patří vše, co se týká politických stran a politiků.

- i. Volební preference, povolební situace, koalice, mezistranické spory, sjezdy stran, politici a jejich agenda, volební program a sliby politiků, politické strany
3. Hospodářská politika
- Do kategorie hospodářské politiky řadím vše, co se týká hospodaření ČR.
 - i. Ekonomika, ekonomické analýzy, HDP, průmysl, obchod státu, výroba, státní rozpočet a výdaje státu, zaměstnanost, EET
4. Mezinárodní události
- Do kategorie mezinárodní události patří především zahraniční vztahy s ostatními zeměmi, mezinárodní akce a události.
 - i. Zahraniční politika, zasedání mezinárodních seskupení – V4, setkávání politiků se zástupci ostatních zemí, migrace, migranti, Schengenský prostor
5. Bezpečnostní politika
- Sem patří vše, co se týká teoretického plánování bezpečnosti obyvatel ČR.
 - i. NÚKIB, Ústřední krizový štáb, stav nouze, krizový plán
6. Zdravotnictví
- Do této kategorie zařadím zmínky o zdravotnické péči v České republice, případně i na zahraničních misích.
 - i. Nemocnice, záchranné složky, lékaři, lékařské zahraniční mise, zdravotnický materiál a pomůcky, porodnost, ředitelé a pracovníci zdravotnických zařízení, hospodaření zdrav. zařízení, kontrola fungování zdrav. zařízení, očkování, nemoci, léky a léčebné metody
7. Evropská unie
- Do sedmé kategorie spadá vše, co se týká našeho členství v Evropské unii, a vše, co se týká úřadů spadající pod tuto instituci.
 - i. Evropská unie, Evropský parlament, Evropská rada, Rada EU, Evropský soudní dvůr, dotace, nařízení EU, eurokomisaři
8. Obrana, armáda, NATO
- Do kategorie obrany a NATO budu řadit všechny bezpečnostní složky, které se aktivně podílejí na ochraně českých obyvatel ať už v rámci ČR, nebo za hranicemi našeho státu; dále pak možné bezpečnostní hrozby a obranné prostředky.

- i. Vojáci, policie, armáda, pomoc ostatním státům, zbraně, členství v NATO, teroristické útoky, vojenské konflikty, hybridní válka

9. Justice

- Sem patří vše, co se týká českého soudnictví.
 - i. Soudní spory, zákony a jejich novely, žaloby, kauzy (například Čapí hnízdo), trestní stíhání, soudní řízení, smlouvy, práva a povinnosti osob, nekalá soutěž

10. Sociální politika

- Do kategorie sociální politiky řadím vše, co se týká lidí a zlepšení kvality jejich života.
 - i. Sociální a zdravotní pojištění, sociální dávky, mateřská, otcovská a rodičovská dovolená, důchody, odbory, ochrana spotřebitele, porodné na děti, přídavky na děti, daňové slevy, dovolená, výživné, přídavky na školní obědy pro děti

11. Regionální politika

- Do regionální politiky patří krajská a okresní politika.
 - i. Krajské volby, volby do zastupitelstva městských a obecních úřadů, hejtmané, starostové, radní, problémy měst a obcí

12. Doprava

- V dopravě se bude objevovat vše, co se týká transportu lidí a výrobků v rámci ČR.
 - i. Dálnice a jejich výstavba, MHD, dopravní zácpy, účastníci dopravního provozu, dopravní prostředky, dopravní společnosti, cena jízdného

13. Společnost, společenské jevy

- Sem patří veškeré události, které se týkají české společnosti a jejich vazeb.
 - i. Demonstrace, petice, protesty, rodina, rodinné vazby, přátelé, vlastenectví, svatby, pohřby

14. Média

- Do kategorie média zařadím veškerá česká veřejnoprávní i soukromá média a vše, co se jich týká.
 - i. ČT, ČRo, ČTK, RRTV, kodexy, vlastníci soukromých médií, soukromá média, mediální výstupy, mediální zkratky, dezinformace, mediální „kauzy“ a obrazy některých kauz, sociální sítě

15. Hospodářský život

- Do této kategorie patří především hospodaření českých občanů s penězi a jejich pracovní život.
 - i. rodinný rozpočet, mzdy, osobní bankrot, katastr nemovitostí, placení daní, majetkové příznání, majetek obyvatel, registr smluv, ochrana osobních údajů, placení poplatků, práce, exekuce

16. Energetika

- Do této kategorie zařadím všechny zmínky o průmyslovém odvětví, které se zabývá výrobou a zpracováním energie.
 - i. Těžba, elektrárny a jejich provoz, spotřeba energie, obnovitelné a neobnovitelné zdroje, firmy dodávající el. energii

17. Kriminální činy

- Kategorii kriminální činy přiřadím veškeré přestupky zákona v oblasti práva kromě velkých kauz, které se v diskusních pořadech často zmiňují spolu se soudy a přiřadila jsem je do oblasti justice.
 - i. Přestupky, delikty, vraždy, krádeže, organizovaný zločin, lobbismus, podvody, černý trh

18. Školství

- Do této kategorie spadá vše, co se týká jak státního, tak soukromého sektoru českého školství.
 - i. Vzdělávání, školy, inkluze, výuka, branná výchova, předměty, mediální gramotnost, žáci, učitelé, domácí úkoly, maturita, jesle, mateřské školy

19. Církev, náboženství

- Kategorii náboženství a církev náleží veškeré zmínky o náboženství a víře.
 - i. Náboženství, víra, církevní restituce, kostely, církevní majetek, sňatky

20. Menšiny, lidská práva

- Pro tuto kategorii vyčleňuji zmínky o menšinách a lidských právech v rámci ČR.
 - i. Menšiny v ČR – Romové, Vietnamci, Ukrajinci, ombudsman

21. Historie

- Do této kategorie budu řadit vše, co souvisí s historií ČR i ostatních států.
 - i. Výročí, historické události, panovníci, významné osobnosti

22. Zemědělství

- Do této kategorie patří vše, co souvisí se zemědělskou výrobou.
 - i. Pěstování rostlin, chov zvířat, lesnictví, hnojiva, pesticidy, kvalita potravin

23. Životní prostředí

- V kategorii životní prostředí se objeví vše, co se týká naší planety a života na ní.
 - i. Globální oteplování, zvířata ve volné přírodě, znečištění ovzduší, třídění odpadu, ekologie, sucho a zadržování vody

24. Kultura, umění

- Do této kategorie zařadím vše, co se týká kulturní tvorby v rámci ČR i ostatních států.
 - i. Divadlo, film, hudba, muzea, galerie, osobnosti, dabing, kino

25. Sport

- Sem patří vše, co se týká sportu a jeho představitelů.
 - i. Sport, sportovní akce a události, sportovci, olympiáda, mistrovství,

26. Nehody, kalamity

- V kategorii nehody a kalamity budou jak zmínky o přírodních pohromách, tak o nehodách způsobených člověkem.
 - i. Přírodní pohromy – vítr, záplavy, požáry, tsunami, sníh a dopravní nehody, bezpečnost na silnicích

27. Podniková sféra

- Do kategorie podnikové sféry patří všechno, co se týká podnikání.
 - i. OSVČ, majitelé, provozovatelé, podnikatelské záměry, reklama, společnosti, rejstříky podnikatelů, klientela (zákazníci), obchodníci, trh, produkty a jejich ceny, profesní sdružení

28. Věda a výzkum

- Poslední kategorie obsáhne veškeré nové výzkumy, technologie a objevy.
 - i. Výzkumy, průzkumy, odborné studie, data, objevy, vynálezy, nové vědecké poznatky, vědci, technologie (5G, data), vesmír

2.6 Možné nepřesnosti v měření

K možnému zkreslení výsledku by mohlo dojít z důvodu náhodně vybraných dílů. Může například klidně dojít k situaci, kdy nebyly vybrány žádné díly, do kterých přijali pozvání

členové hnutí ANO nebo ve kterých se nezmiňovaly tematické kategorie, které v roce 2018 vévodily v pořadech *Otázky Václava Moravce* nebo *Máto slovo* s Michaelou Jílkovou.

Potenciální zkreslení výsledků mi přesto nezabrání alespoň rámcovému srovnání s pořady veřejnoprávní televize, jejichž analýzou jsem se částečně inspirovala.

2.7 Výsledky analýzy

V následujících podkapitolách se budu věnovat datům, které jsem shromáždila v rámci analýzy pořadu. Prostřednictvím grafů porovnáím výsledky se svými hypotézami a také s výsledky Media Tenoru a analýzy Newton Media.

2.7.1 Přehled dílů

Stopáž všech analyzovaných dílů dohromady byla 11 hodin, 21 minut a 46 sekund. Nejdelší díl byl s délkou 27 minut a 40 sekund díl vysílaný 26. 1. 2018 o nelegálních billboardech u silnic a moderovala ho Martina Spěváčková. Nejkratším dílem s délkou 25 minut a 4 sekundy byl díl vysílaný 3. 10. 2018, ve kterém se potkali hosté usilující o post primátora Jihlavy. Moderovala ho také Martina Spěváčková. Většina dílů se ale pohybovala v průměrném čase 25 až 27 minut.

Tabulka 1. Přehled dílů 1, N = 13

Datum	Číslo dílu	Název	Moderátor	Hosté	Politická příslušnost/Funkce
10.01.2018	7.	Novinka pro čerstvé otce: týden placené dovolené po narození potomka	Markéta Bidrmanová	Pavel Krejčí Jiří Šatava	ředitel České správy sociálního zabezpečení analytik think tanku IDEA
15.01.2018	10.	Babišův druhý pokus. Koho premiér získá: ODS, nebo ČSSD?	Martina Spěváčková	Milan Chovanec Martin Kupka	ČSSD ODS
26.01.2018	18.	Je stát krátký na nelegální billboardy u silnic? A bude trvat roky, než poutače zmizí?	Martina Spěváčková	Marek Pavlas Vojtěch Razima	prezident Svazu provozovatelů venkovní reklamy sdružení Kverulant
01.02.2018	22.	Je možné si v Česku objednat trestní stíhání?	Markéta Bidrmanová	Helena Válková Daniela Zemanová	ANO předsdkyně Soudcovské unie a soudkyně Nejvyššího správního soudu
08.02.2018	27.	Branná výchova do škol: Je třeba, aby se děti učily, jak bránit vlast?	Markéta Bidrmanová	Jakub Landovský Bohumil Kartous	ČSSD obecně prospěšná společnost EDUin
20.02.2018	34.	Starostům vadí přiznávat majetek. Hrozí exodus z komunální politiky?	Markéta Bidrmanová	Věra Kovářová Petr Leyer	STAN Transparency International
27.02.2018	39.	Velké čistky ve zdravotnictví. Proč Babišova vláda mění obsazení klíčových postů?	Markéta Bidrmanová	Adam Vojtěch Bohuslav Svoboda	ANO ODS
08.03.2018	46.	Vyplatí se změnit dodavatele plynu a elektřiny? Jak nenaletět?	Markéta Bidrmanová	Jiří Gavor Martin Chalupský	ředitel Asociace nezávislých dodavatelů energií tiskový mluvčí společnosti Innogy
18.03.2018	53.	Boj o domácí úkoly. Mají je učitelé právo zadávat a žáci povinnost odevzdávat?	Martina Spěváčková	Saša Uhlavá Jakub Pour	novinářka a matka ředitel školy EDUCAnet Praha
20.03.2018	54.	Nárůst spalniček v Česku. Můžou za rozšíření nemoci lidé, kteří odmítají očkování?	Markéta Bidrmanová	Vilma Marešová Martina Suchánková	lékařka Nemocnice Na Bulovce předsdkyně spolku Rozalio
10.04.2018	65.	Jančura versus ředitel FlixBusu. Duel o tom, zda zelené autobusy vytlačí ze silnic žluté	Markéta Bidrmanová	Radim Jančura Pavel Prouza	ředitel RegioJetu ředitel FlixBusu
11.04.2018	66.	Jak mají školy učit nejméně oblíbený předmět, matematiku? A skončí Hejného metoda?	Martina Spěváčková	Bohumil Kartous Josef Kubát	obecně prospěšná společnost EDUin předseda Jednoty českých matematiků a fyziků
12.04.2018	67.	Proč je konopí v lékárnách pořád drahé a lidé si ho pak raději pěstují doma?	Markéta Bidrmanová	Irena Storová Jindřich Vobořil	ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv národní protidrogový koordinátor

Zdroj: Vlastní zpracování

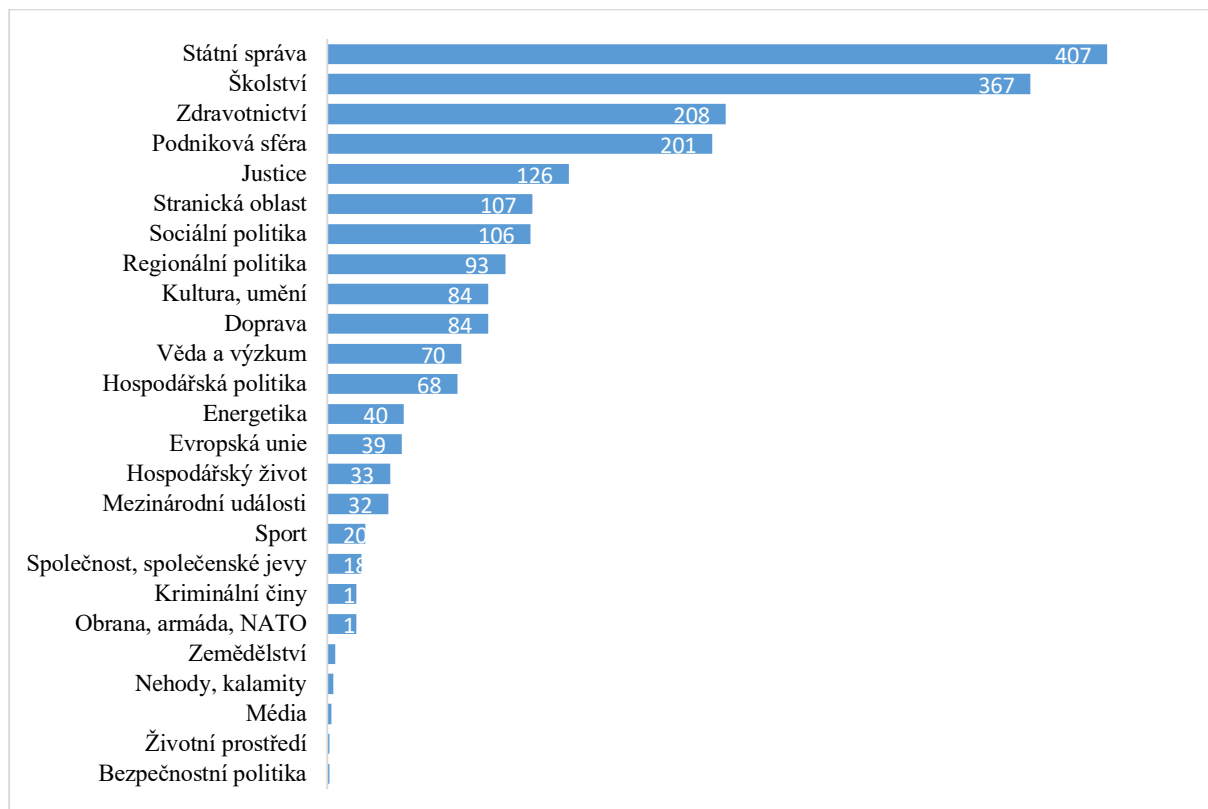
Tabulka 2. Přehled dílů 2, N = 13

Datum	Číslo dílu	Název	Moderátor	Hosté	Politická příslušnost/Funkce
10.05.2018	82.	Může český dabing za to, jak umíme anglicky? Duel dabérské legendy proti zastánci titulků	Tereza Willoughby	Libuše Švormová František Fuka	herečka a dabérka překladatel
24.05.2018	92.	Kdo může za propadák u státních maturit z matematiky? Testy, studenti, nebo učitelé?	Markéta Bidrmanová	Jiří Zíka Jiří Růžička	ředitel CERMATu TOP 09, STAN
05.06.2018	98.	Spor o kvóty na migranty: Zablokují Česko a další země azylovou reformu?	Markéta Bidrmanová	Mikuláš Peksa Leo Luzar	Piráti KSČM
25.06.2018	110.	Češi mají v mobilech a tabletech třetí nejdražší internet. Brusel zvažuje zásah	Pavel Cyprich	Ondřej Malý Jiří Grund	náměstek ministra průmyslu zástupce mobilních operátorů
20.07.2018	116.	Školky nebudou muset přijímat dvouleté děti. Senátoři je poslali do jeslí	Martina Spěváčková	Eliška Kodyšová Jiří Růžička	ředitelka organizace APERIO TOP 09, STAN
21.08.2018	129.	Senátní versus poslanecký návrh. Kdo dostane nakonec vyšší důchod?	Martina Spěváčková	Alena Gajdůšková Miloš Vystrčil	ČSSD ODS
05.09.2018	136.	Bude platit zákaz mobilů i v českých školách?	Martina Spěváčková	Petr Gazdík Tomáš Pajonk	STAN Svobodní
02.10.2018	152.	volby triumfem pro lidovce a debaklem pro ČSSD?	Markéta Bidrmanová	Lucie Orgoníková Daniel Herman	ČSSD KDU-ČSL
03.10.2018	153.	Boj o primátora Jihlavy: Zaberou Trumpova hesla, nebo nová stranická naděje?	Martina Spěváčková	Vratislav Výborný Petr Laštovička	ČSSD ODS
16.10.2018	159.	Šéf Finanční správy Janeček: Omlouvám se novomanželům. Pohřby kontrolovat nebudu	Markéta Bidrmanová	Martin Janeček Tomáš Hajdušek	ředitel Finanční správy Komora daňových poradců
08.11.2018	173.	Konec obchodů na vesnicích? Vyřešila by to miliarda ročně, navrhuje šéf COOP	Markéta Bidrmanová	Martin Draxler Pavel Březina	ANO předseda představenstva COOP
10.12.2018	187.	Školní obědy zadarmo? Kouřová clona, jak odvést pozornost od kauz Andreje Babiše, říkají opoziční političky	Markéta Bidrmanová	Olga Richterová Markéta Pekarová Adamová	Piráti TOP 09
12.12.2018	188.	Co zachrání český sport? Nepište dětem omluvenky na tělocvik, vyzývá rodiče Hnilička	Martina Spěváčková	Milan Hnilička Jakub Janda	ANO ODS

Zdroj: Vlastní zpracování

2.7.2 Tematické kategorie

Graf 1. Tematické kategorie, N = 2 144

Zdroj: Vlastní zpracování

V rámci tematických kategorií bylo celkově analyzováno 2 144 replik hostů a moderátorů. Nejčastěji byla zmiňována státní správa a školství. V otázce státní správy šlo o především o jednání výborů, volby do Senátu a jmenování vlády, kterému se věnoval celý jeden díl pořadu. Detailně se v rámci této tematické kategorie například také řešily poslanecké neshody ohledně zákona o přiznávání majetku, výroky premiéra Andreje Babiše a prezidenta Miloše Zemana, v *Duelu* se potkali i kandidáti na senátní křesla Lucie Orgoníková a Daniel Herman, řešila se například ale i kauza finanční správy, která žádala po novomanželech výpisy z účtu svatební hostiny a místa obřadu. Státní správa je zmiňována v nejvíce replikách, protože jsem pod tuto tematickou kategorii kódovala i repliky, které například zmiňovaly některé orgány státní správy nebo jejich úředníky.

Z 26 dílů převažovaly repliky týkající se školství v šesti, v dalších dvou pak patřily k nejčastějším. V šesti dílech zaměřených na školství se v roce 2018 řešila témata jako branná

výchova, domácí úkoly (pořad reagoval na kauzu rodiče stěžujícího si na velké množství domácích úkolů, které dostává jeho dítě), výuka matematiky (především Hejného metoda), státní maturity, zákaz mobilů ve školách a přijímání dvouletých dětí do školek. Jako jednu z vedlejších tematických kategorií bych školství označila v případě, kdy se v pořadu mluvilo o sportu a vztahu dětí k němu a o školních obědech zadarmo.

Třetí nejčastěji zmiňované téma bylo zdravotnictví – tomu se věnovaly především díly o odvolání ředitelů několika nemocnic, ve kterém byl přítomný ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. V rámci zdravotnictví se v *Duelu* také dva díly věnovaly očkování proti spalničkám a léčivému konopí.

Z 28 předem určených témat se naopak v žádném z 26 dílů neobjevilo téma církev, historie a menšiny a lidská práva.

V porovnání s analýzou Media Tenoru pořad *Duel* svou první příčkou tematické kategorie odpovídá pořadu *Otázky Václava Moravce*, ve kterém se také nejčastěji řešila témata spojená se státní správou. Zajímavostí naopak je, že v pořadu *OVM* je bezpečnostní politika na pátém místě s 353 replikami, zatímco ve vybraných dílech *Duelu* jde o tematickou kategorii, pod kterou jsem zařadila pouze jednu repliku.

Zdravotnictví, které je v mé analýze třetí nejčastější tematická kategorie, je naopak nejdiskutovanější v pořadu Michaely Jílkové *Máte slovo*.

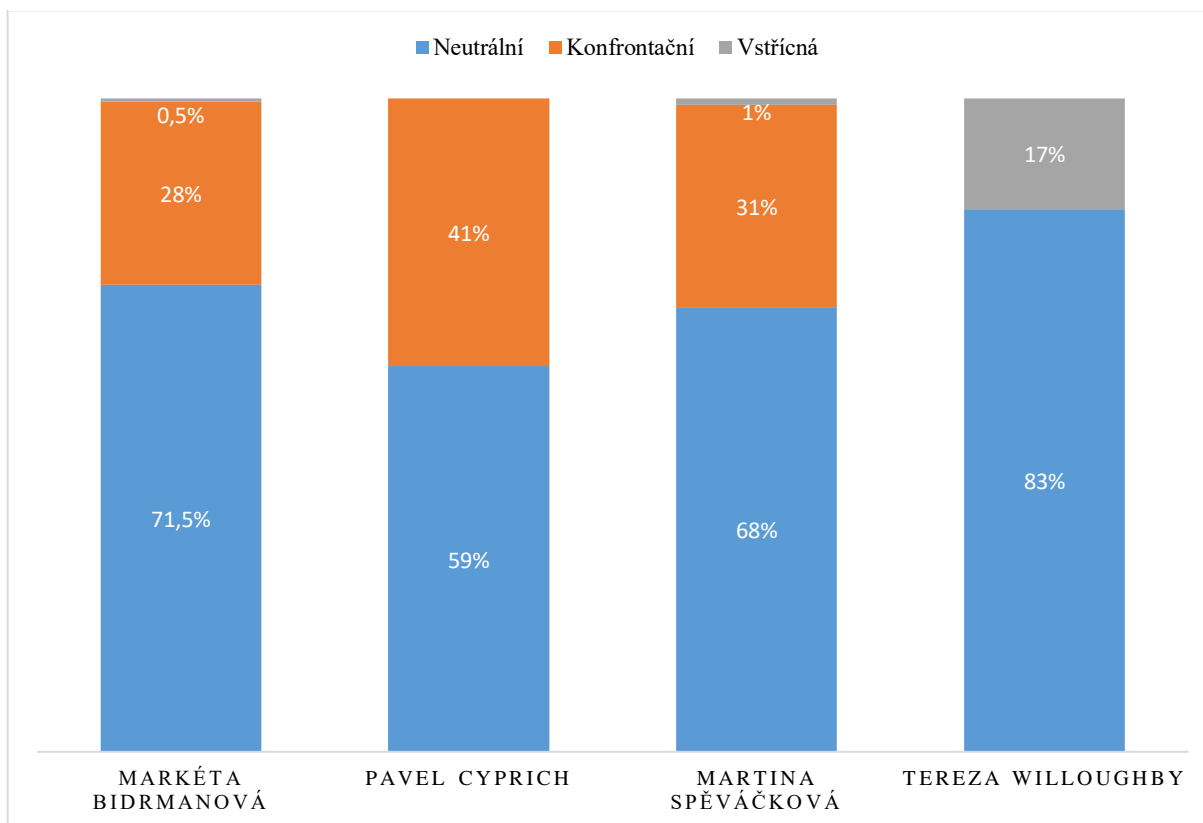
Naopak ani jeden z pořadů se příliš nezabýval kategorií školství. V pořadu *Máte slovo* se objevila na desáté a v pořadu Václava Moravce dokonce na osmnácté pozici.

Důvodem by mohla být tendence tvůrců pořadu reagovat na velice konkrétní a aktuální kauzy, kterými se zrovna zabývala společnost, a názor na ně může být kontroverzní. Proto do pořadu volili témata jako branná výchova, domácí úkoly, nebo přijímání dvouletých dětí do mateřských školek, které se ve společnosti řešily v roce 2018.

Ze stejného důvodu převládá kategorie státní správa – v roce 2018 premiér Andrej Babiš sestavoval vládu a v mediální agendě se objevily i volby do Senátu. Pořad tyto události proto reflektoval i ve výběru svých hostů.

2.7.3 Konfrontačnost moderátorů

Graf 2. Konfrontačnost, N = 1008

Zdroj: Vlastní zpracování

V rámci analýzy jsem zkoumala typy replik celkem čtyř moderátorů. Ve 24 dílech z 26 šlo o moderátorku Markétu Bidrmanovou (15 dílů) a Martinu Spěváčkovou (9 dílů). Jeden díl moderoval Pavel Cyprich a jeden Tereza Willoughby.

Průměr jejich neutrálních replik byl 70 %, jejich konfrontačnost pak byla průměrně 25 %, například Tereza Willoughby ale nepronesla ani jednu konfrontační repliku.

Ze všech moderátorů použil v poměru nejvíc konfrontačních replik Pavel Cyprich, který v díle zaměřujícím se na cenu mobilních dat, pronesl celkem 41 % konfrontačních replik. Oba hosty konfrontoval stejným počtem replik a připomínal jim především ceny mobilních dat v okolních zemích. Pouze jeden z hostů ale vykazoval vyšší hodnoty neukázněnosti – Jiří Grund celkem šestkrát skočil moderátorovi do řeči.

Naopak nejméně konfrontační byla Tereza Willoughby – vůči svým hostům herečce Libuši Švormové a překladatelovi Františku Fukovi nepoužila ani jednu konfrontační repliku. Naopak celkem šestkrát souhlasila s názorem Františka Fuky na titulkování cizojazyčných filmů. Libuši Švormové dala za pravdu jednou. Poměr vstřícných replik během jejího vedení rozhovoru je tak téměř 17 %.

Konfrontačnost Markéty Bidrmanové byla v rámci všech analyzovaných dílů a jejich 623 replik celkem 28 % případů. Neutralita v rámci jejich replik je 71,5 % a vstřícné zabírají asi 0,5 %.

Konfrontačnost Martiny Spěváčkové dosahovala v jejích 314 replikách 31 %. Neutrální byla v celkovém poměru v 68 % případů a množství jejich vstřícných replik dalo necelé 1 %.

Tabulka 3. Míra konfrontačnosti 1

Datum	Host	Konfrontačnost
21. 08. 2018	Miloš Vystrčil	66%
20. 03. 2018	Martina Suchánková	63%
10. 12. 2018	Olga Richterová (Piráti)	61%
10. 04. 2018	Pavel Prouza	57%
05. 09. 2018	Petr Gazdík (STAN)	55%

Zdroj: Vlastní zpracování

V tabulce jsem znázornila výsledky analýzy, ke kterým hostům byli moderátoři nejkonfrontačnější. Dávám do poměru počet celkových replik, které moderátor na daného hosta pronesl, s počtem konfrontačních.

Nejvíce konfrontační byla moderátorka Martina Spěváčková k předsedovi senátorského kruhu ODS Miloši Vystrčilovi ve 129. dílu, ve kterém se svou oponentkou Alenou Gajduškovou (ČSSD) diskutoval o výši důchodů. Moderátorka předsedu konfrontovala především s nedostatky senátního návrhu zvýšení důchod.

Vysoce konfrontační byla i moderátorka Markéta Bidrmanová k Martině Suchánkové v 54. díle, který byl zaměřený na očkování proti spalničkám a podobným dětským nemocem. Martina Suchánková v pořadu zastupovala organizaci, která se proti očkování dětí do jisté míry vymezuje, moderátorka Bidrmanová ji tak konfrontovala s výzkumy, které prokazují následky

neočkování dětí ve větším počtu. Vysokou konfrontačnost tedy přičítám spíše diskutabilnímu tématu, než nekázní Suchánkové. I ta byla ale celkem vysoká. V téměř třiceti procentech svých 27 replik přerušila buď moderátorku, nebo svou diskusní partnerku a přímo na dotaz reagovala jedenáctkrát. V šestnácti případech jí do repliky zasáhla moderátorka.

Podobně vysoké číslo konfrontačnosti – celkem 19 konfrontačních versus 12 neutrálních replik pronesla Markéta Bidrmanová i k 1. místopředsedkyni Pirátů Olze Richterové. V 187. díle pořadu spolu s tehdejší místopředsedkyní TOP 09 Markétou Pekarovou Adamovou řešily návrh zákona na školní obědy zdarma, se kterým přišel Andrej Babiš. Obě poslankyně se shodly, že je návrh pokus o „kouřovou clonu“, která by měla odlákat média a veřejnost od kauz Andreje Babiše.¹⁹ Richterová ale navzdory tomu přiznala, že by Piráti za jistých okolností návrh podpořili. Bidrmanová ji tak konfrontovala s tvrzením o kouřové cloně a doptávala se na podmínky, za jakých by tento návrh podpořili.

Markéta Bidrmanová byla moderátorkou i v případě ředitele FlixBusu Pavla Prouzy. Ten se v *Duelu* setkal se svou konkurencí – ředitelem RegioJetu Radimem Jančurou. Ten Prouzu obvinil z nekalé soutěže, protože podle něj jezdí pod náklady. Bidrmanová proto Prouzovi opakovaně kladla konfrontační otázky ohledně vedení podniku. Prouza navzdory vysoké konfrontačnosti moderátorky nepatří mezi neukázněné hosty. Jeho nekázeň v případě přerušování a odpovídání na dotaz nepřesahuje 50 %. Moderátorce skočil do řeči pouze jednou ze svých 26 replik.

Druhý host, ke kterému byla Martina Spěváčková vysoce konfrontační, byl i tehdejší předseda STAN Petr Gazdík. Ten spolu se svým oponentem Tomášem Pajonkem ze strany Svobodní diskutoval o zákonném zákazu mobilů ve školách, který chtěli navrhnout Starostové. Spěváčková Gazdíka několikrát konfrontovala s výzkumy, podle kterých více než třetina učitelů používá internet ve své výuce. Gazdík měl ale i vyšší poměr nekázně – celkem devětkrát ze svých 29 replik přerušil moderátorku a usměrňovat ho musela v 58 % případů.

¹⁹ V listopadu 2018 novináři Jiří Kubík a Sabina Slonková přišli s informací, že premiér Andrej Babiš nechal svého nejstaršího syna Andreje Babiše Juniora odvést proti jeho vůli na Krym. Slonková s Kubíkem zveřejnili rozhovor s ABJ, kterého našli ve Švýcarsku, a tím vznikla médii silně sledovaná kauza. Rozhovor: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/prulomove-svedectvi-v-kauze-capi-hnizdo-slonkova-a-kubik-vypatralizmizeleho-babisova-syna-60198>

Tabulka 4. Míra konfrontačnosti 2

Datum	Host	Konfrontačnost
15. 01. 2018	Martin Kupka (ODS)	0%
24. 05. 2018	Jiří Růžička (TOP 09 a STAN)	0%
10. 05. 2018	Libuše Švormová	0%
10. 05. 2018	František Fuka	0%
12. 04. 2018	Jindřich Vobořil	5%

Zdroj: Vlastní zpracování

V tabulce výše je zaznačeno pět hostů, vůči kterým moderátoři vyznačovali nejnižší míru konfrontačnosti. Ve čtyřech případech jde o lidi, vůči kterým moderátoři nepoužili ani jednu konfrontační repliku, v případě Jindřicha Vobořila jde o jednu konfrontační repliku z dvaceti celkových.

Martin Kupka, navzdory nulové konfrontaci ze strany moderátorky, jí čtyřikrát z 22 replik skočil do řeči a ve své odpovědi musel být usměrňován v 72 % procentech případů, což je o 13 % více než v případě Martiny Suchánkové, která v analýze vyšla jako host s největším podílem konfrontačních replik.

Více než 50% nekázně v oblasti přerušování moderátora se dopustil i František Fuka, který Tereze Willoughby skočil do řeči celkem čtrnáctkrát, z 26 replik. V otázce usměrňování byla pak jeho kázeň na 50 %.

Zajímavý příklad je i Jiří Růžička, který pořad navštívil dvakrát. V 92. díle, kde spolu s tehdejším ředitelem CERMATu vedli debatu na téma státní maturity, proti němu moderátorka Markéta Bidrmanová nepoužila ani jednu konfrontační repliku. Když ale navštívil 116. díl pořadu na konci července v debatě s ředitelkou organizace APERIO Eliškou Kodyšovou o přijímání dvouletých dětí do školky, konfrontačnost moderátorky Martiny Spěváčkové byla 50 %. Kázeň Růžičky byla přitom v obou dílech porovnatelná.

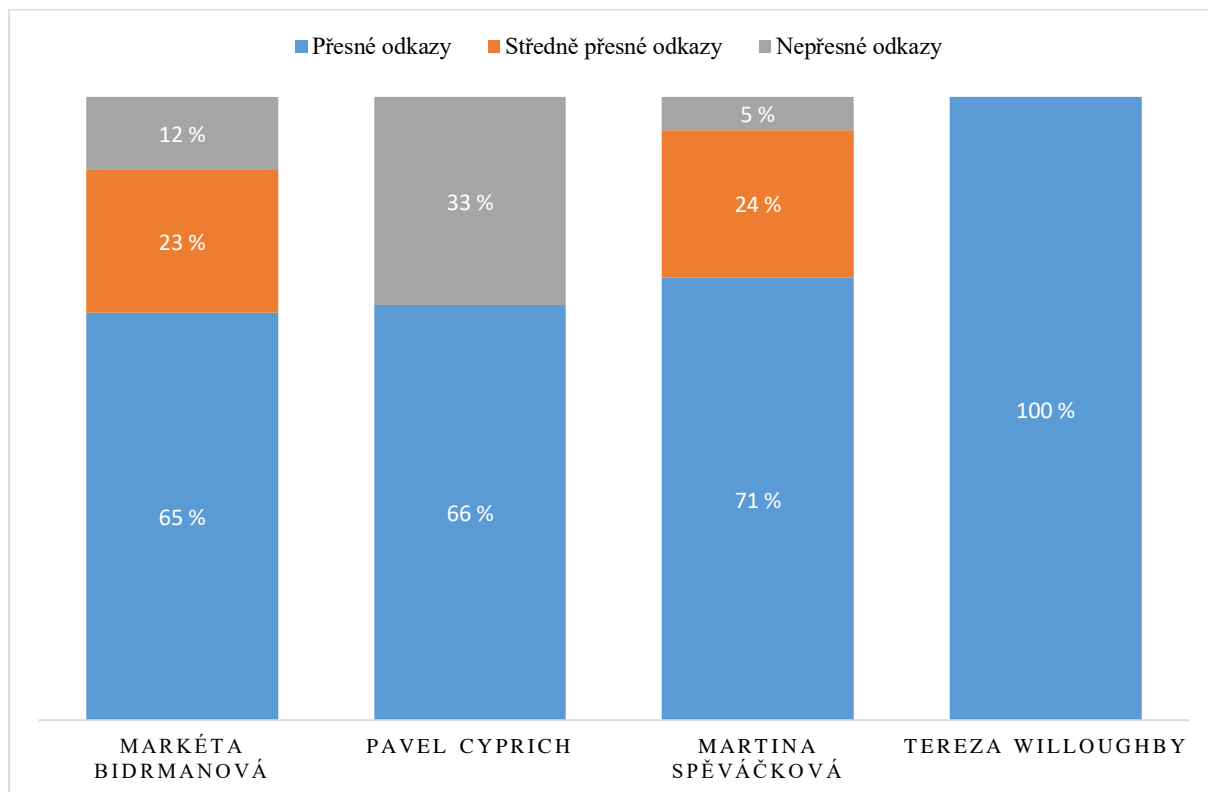
V porovnání s výsledky analýzy Media Tenoru jsem také zaznamenala, že například moderátor Václav Moravec byl ve svém pořadu nejkonfrontačnější k politikům – devět lidí z přehledu deseti s nejvyšší mírou konfrontačnosti byli příslušníci nějaké strany. Naopak z deseti

nejvíce konfrontovaných lidí v pořadu Michaely Jílkové byli pouze čtyři politici. Tento rozdíl by mohl být odůvodněný tím, že si Václav Moravec do svého pořadu zve spíše politiky, zatímco u Michaely Jílkové se ve větší míře objevují i odborníci nebo aktivisté, protože reaguje na aktuální kauzy, které hýbou společností, ale nemusí se vždy jednat o politiku. Stejně bych odůvodnila i menší zastoupení politiků v pořadu *Duel*.

Analýza tak nepotvrdila moji hypotézu, že moderátoři jsou více konfrontační k hostům, kteří mají vyšší podíl nekázně. Záleží spíše na tématu a datech, se kterými je případně konfrontují.

2.7.4 Transparentnost moderátorů

Graf 3. Transparentnost moderátorů, N = 96

Zdroj: Vlastní zpracování

Průměrná míra přesných odkazů moderátorů je 75, 5 %. Středně přesné byly moderátorky Markéta Bidrmanová a Martina Spěváčková na 23,5 % a nepřesné odkazy vyslovili moderátoři průměrně v 16 % případů.

Nejvyšší míru transparentnosti měla mezi moderátory Tereza Willoughby, protože ve všech případech odkazování (3 repliky) použila přesné odkazy. Pavel Cyprich k faktům odkazoval také ve třech replikách, ovšem v jednom případě byl jeho odkaz nepřesný.

Moderátorka Markéta Bidrmanová se přesně odkazovala v 65 % případů, středně přesné odkazy využila v 23 % případů a celkem z 12 % byla ve svých odkazech nepřesná.

Moderátorka Martina Spěváčková byla ve svých odkazech přesná na 71 %, středně přesná byla v 24 % případů a nepřesná v 5 %.

Moderátoři se během svých přesných odkazů často odkazovali na nezávislé průzkumy agentur, například STEM nebo Transparency International.

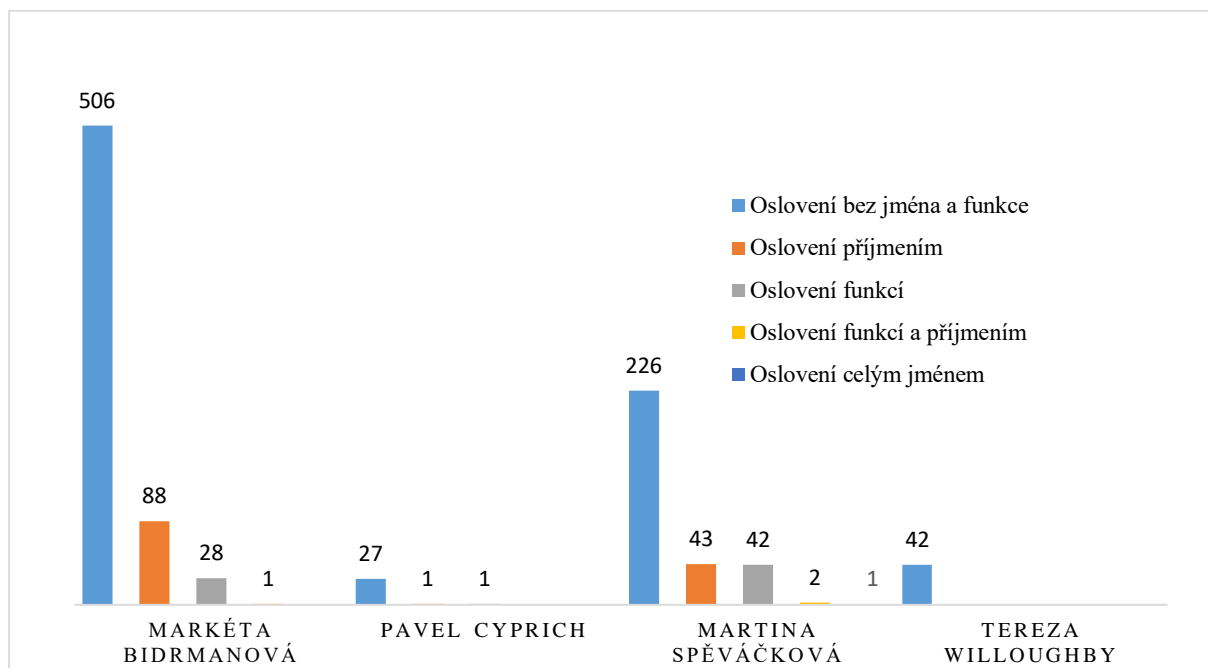
Podle hypotézy by se měli moderátoři ve většině případů odkazovat přesně a ve všech čtyřech případech tak tomu skutečně je.

Podle analýzy Media Tenoru byl například Václav Moravec v roce 2018 ve svém pořadu *Otázky Václava Moravce* přesný na 67 %, všichni moderátoři kromě Markéty Bidrmanové byli tak ve svých odkazech přesnější než on. Všichni moderátoři ve svých odkazech byli také přesnější než Michaela Jílková v pořadu *Máte slovo*. Ta se přesně odkazovala pouze v 57 % případů.²⁰ Naopak v otázce nepřesnosti se jí nejvíce blíží Markéta Bidrmanová, Jílková má v této kategorii jen o procento vyšší hodnotu.

²⁰ V těchto číslech není započítáný průměr replik, ve kterých moderátoři ČT odkazovali středně přesně.

2.7.5 Uvádění hostů

Graf 4. Uvádění hostů, N = 1008

Zdroj: Vlastní zpracování

Z analýzy vyplývá, že všichni moderátoři nejčastěji oslovovali své hosty bez použití jejich jména nebo funkce. V praxi to znamenalo, že moderátoři předávali slovo pomocí oslovení „Vás/Vy“ a podobně. Markéta Bidrmanová tento typ oslovení používala v 81 % svých replik, Martina Spěváčková jméno ani funkci svých hostů nepoužívala v 72 % a Pavel Cyprich během svého moderování použil příjmení nebo funkci svých hostů pouze jednou.

Tereza Willoughby například během vedení *Duelu* mezi herečkou Libuší Švormovou a překladatelem Františkem Fukou nepoužila žádný jiný způsob oslovení, než ten bez jména a funkce. Oba hosty na začátku pouze představila, ale od první otázky už k nim odkazovala pouze zájmeny.

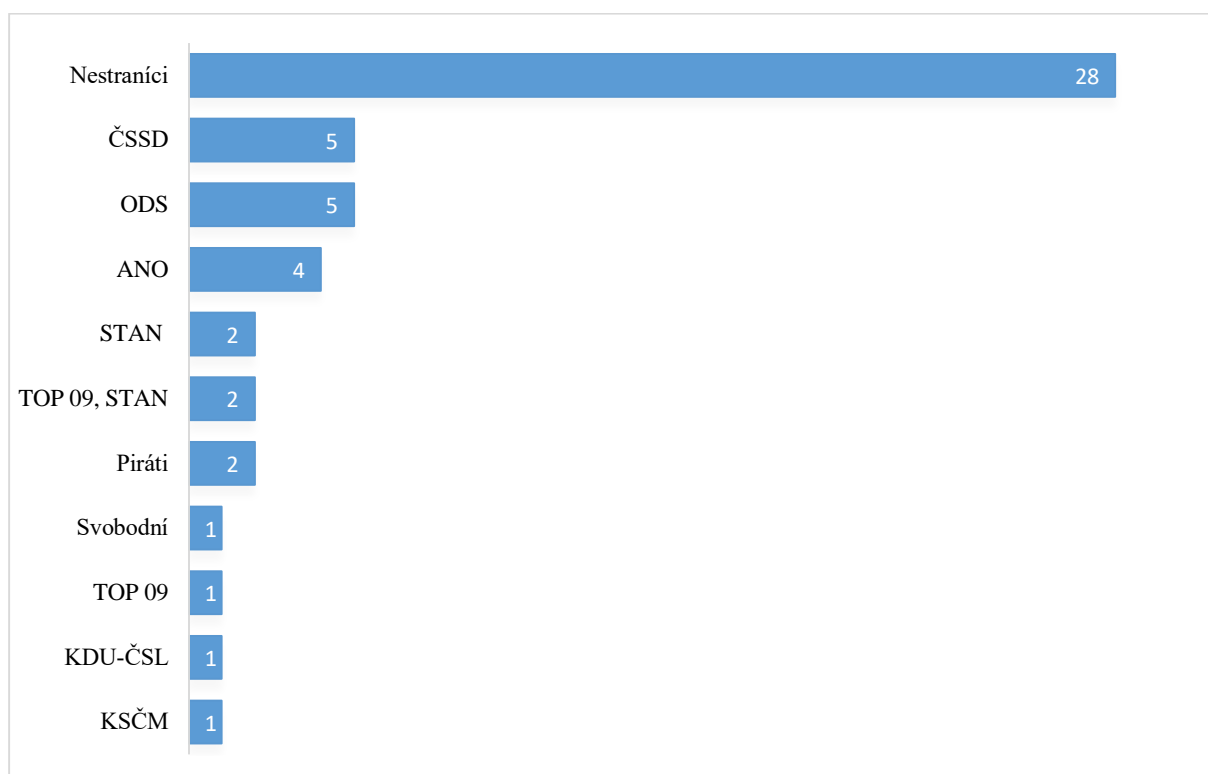
Z celkových 1008 replik tedy moderátoři téměř v 80 % případů hostům předávali slovo bez jakéhokoliv oslovení. To nepotvrzuje moji hypotézu, že po představení hostů budou moderátoři hosty oslovovat pouze jménem – tedy příjmením, jak tomu bylo i v pořadu ČRo Plus: *Názory a argumenty*, který analyzovala agentura Newton Media.

Příjmením oslovovali moderátoři v pořadu *Duel* své hosty pouze ve 13 % replik. Celé jméno bylo dokonce použito pouze jednou – Martina Spěváčková tak v desátém díle oslovila Martina Kupku.

Domnívám se, že důvodem, proč moderátoři ve většině případů nepoužívají jméno ani funkci hostů, by mohla být snaha o rychlost a spádovost diskuse.

2.7.6 Politická příslušnost

Graf 5. Politická příslušnost, N = 52

Zdroj: Vlastní zpracování

Do analyzovaných dílů přijalo pozvání celkem 52 hostů, přičemž dva hosté se opakovali. Pozvání do pořadu přijal dvakrát nestraník Bohumil Kartous a také senátor za TOP 09 a STAN Jiří Růžička. Tyto hosty jsem do celkového počtu počítala dvakrát, tedy kolikrát přijali do pořadu pozvání. Podle analýzy se v pořadu objevilo celkem 28 politicky neaktivních osob. Největší zastoupení pak měla ČSSD a ODS, z obou stran přijalo pozvání do pořadu pět osob. Zástupci vládní strany ANO se ve vybraných dílech objevili čtyřikrát. Výsledek tedy potvrzuje mou hypotézu – 9 z 24 politicky aktivních osob byli zástupci vlády.

V porovnání s výsledky Media Tenoru tedy vyplývá, že zástupci vládní strany ANO nenavštěvovali pořad Seznam Zpráv v takové míře, jako pořady *Otázky Václava Moravce* a *Máte slovo* s Michaelou Jílkovou.

Z 52 hostů šlo v devíti případech o zástupce stran, které jsou ve vládě. V poměru jde o pouhých 17 % z celkového počtu hostů. Z celkového počtu politicky aktivních hostů ale jde o 37,5 %. V rámci analyzovaného vzorku pořad navštívil pouze jeden ministr, který aktuálně vykonával tuto funkci. Šlo o ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha.

V pořadu Václava Moravce bylo v roce 2018 pro srovnání 77 % politiků.

V grafu je také záznam stran STAN a TOP 09 zvlášť i dohromady. Toto označení je předem promyšlené – oddělené strany STAN a TOP 09 jsem zaznačila u poslanců, protože obě strany jsou v Poslanecké sněmovně oddělené. Naopak spolu jsem strany zaznačila u Jiřího Růžičky, který pod touto koalicí pracuje v Senátu.

Domnívám se, že obecně nižší zastoupení politicky aktivních hostů by mohlo být mimo jiné způsobeno i rázem pořadu. Tvůrci si často zvali i nejrůznější odborníky, kteří nebyli aktivní v žádné politické straně.

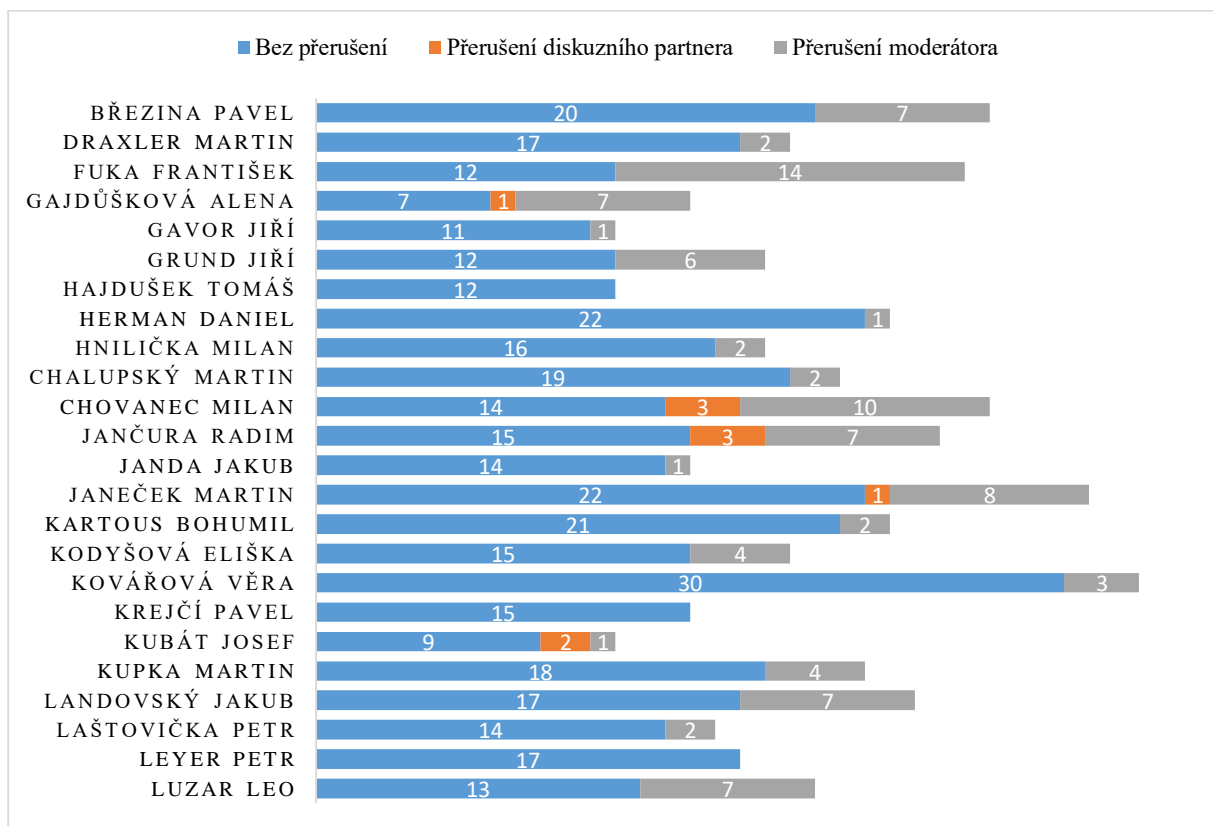
2.7.7 Kázeň hostů

V následující kapitole se budu věnovat kázni hostů. Tu jsem během kódování rozdělila na dvě kategorie – první z nich je zahajování promluv, zde jsem zjišťovala, jestli hosté při zahájení svých promluv přerušili moderátora, diskusního partnera nebo svou repliku začali bez přerušení.

V druhé kategorii jsem se zaměřila na obsah jejich replik – jestli v rámci odpovědi reagovali přímo na moderátorův dotaz, vyhýbali se odpovědi nebo je moderátor usměrnil doptáním se na detailnější informace, přerušil jejich repliku kvůli reakci diskusního partnera, nebo k jejich replice přidal svůj postřeh či faktické informace.

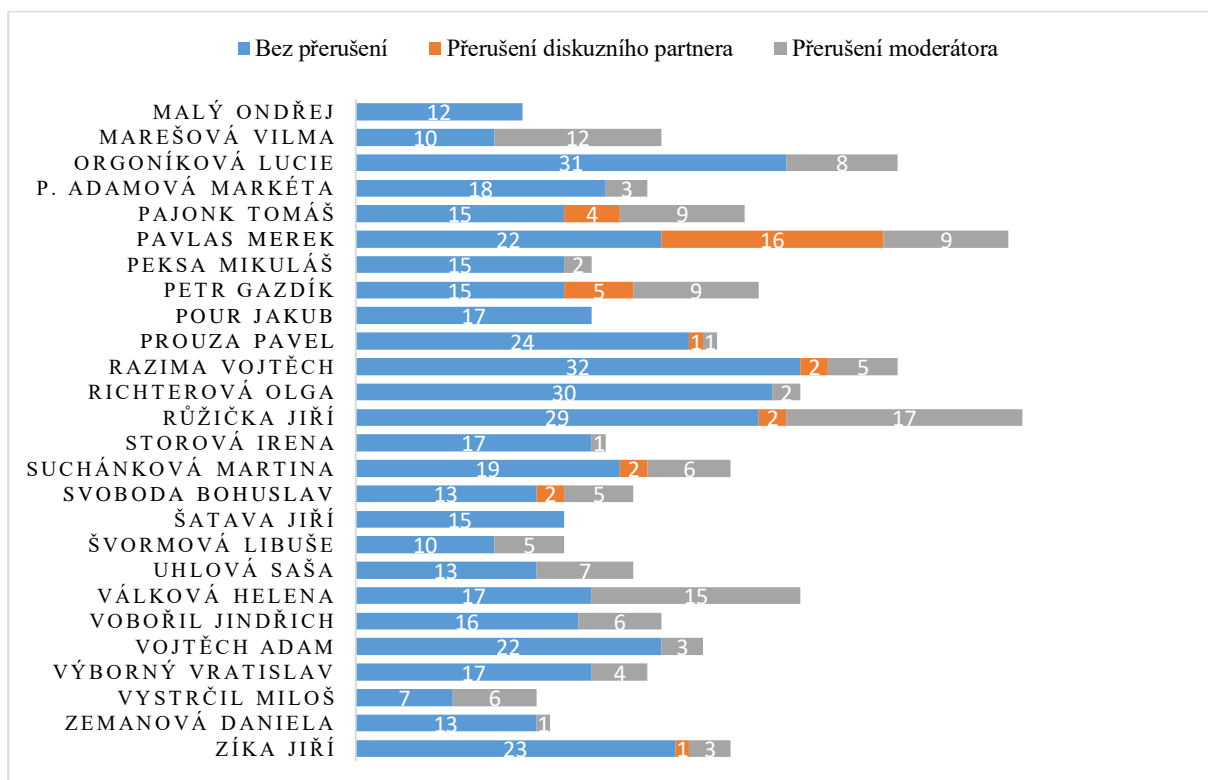
2.7.7.1 Zahajování promluv

Graf 6. Zahajování promluv 1, N = 26

Zdroj: Vlastní zpracování

Graf 7. Zahajování promluv 2, N = 26

Zdroj: Vlastní zpracování

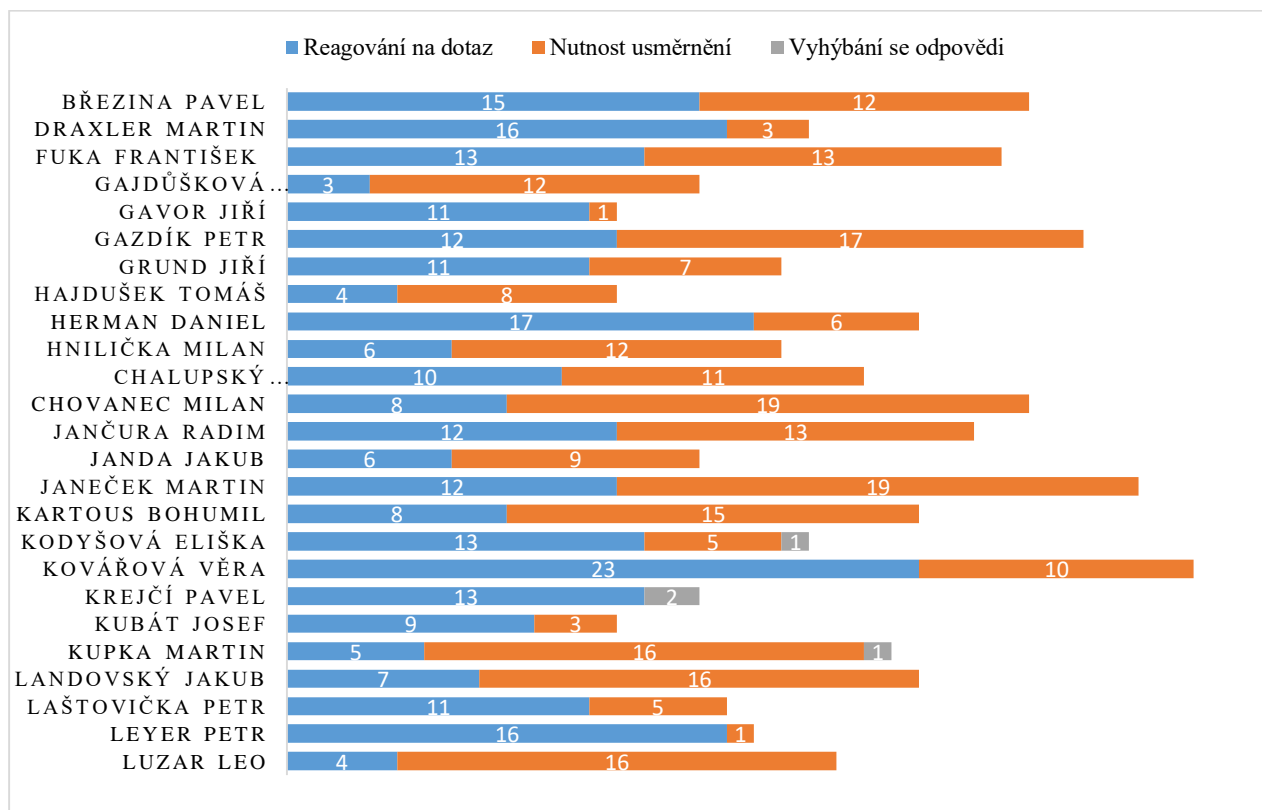
Výsledky analýzy zahajování promluv jsem z důvodu lepší přehlednosti rozdělila na dva grafy. V každém grafu je zaznačeno 25 lidí. Z obou grafů vyplývá, že 50% nekázeň překročilo jen několik málo hostů. Jde o překladatele Františka Fuku z dílu o filmovém dabingu, který moderovala Tereza Willoughby. Navzdory vysokému podílu přerušení moderátorky má ale z její strany nulovou konfrontačnost, jak už jsem zmínila výše.

Mezi ostatní hosty, jejichž podíl přerušení moderátora nebo diskuzního partnera přesahuje 50 % jejich replik, patří Alena Gajdůšková, Marek Pavlas a Vilma Marešová. Z padesáti lidí tak 50 % limit nekázně během zahajování promluv překročilo 8 % pozvaných hostů.

Analýza zahajování promluv tak nepotvrdila hypotézu, že nekázeň všech hostů nepřesahuje 50 %.

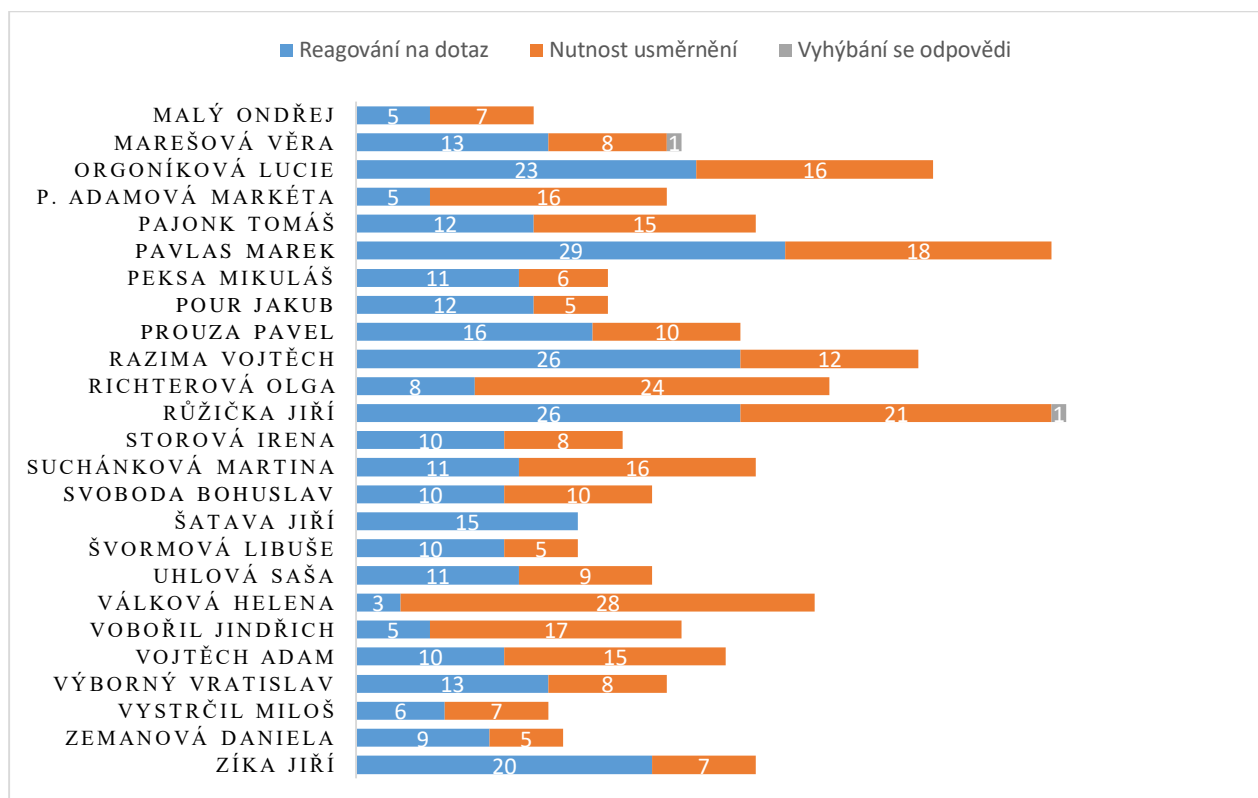
2.7.7.2 Reakce hostů

Graf 8. Reakce hostů 1, N = 26

Zdroj: Vlastní zpracování

Graf 9. Reakce hostů 2, N = 26

Zdroj: Vlastní zpracování

Výsledky analýzy reakcí hostů jsem z důvodu lepší přehlednosti také rozdělila na dva grafy stejně jako u předešlé kategorie. V každém grafu je zaznačeno 25 lidí. Z obou grafů vyplývá, že 50% nekázeň hosté překročili především kvůli usměrňování ze strany moderátorů, kteří jim do jejich replik zasahovali se svými upřesňujícími otázkami nebo je usměrňovali z důvodu velkého odklonění se od tématu.

Jednoznačně nejvyšší poměr nutnosti usměrnění ze strany moderátorky Markéty Bidrmanové měla právnička a bývalá ministryně spravedlnosti Helena Válková. Tu musela moderátorka usměrnit v celkem 90 % případů. Helena Válková ve svých odpovědích často uhýbala od tématu. V díle, ve kterém byla hostem, moderátorka spolu s druhým hostem, tehdejší předsedkyní Soudcovské unie Danielou Zemanovou, řešila, jestli je v Česku možné objednat si trestní stíhání.

Ze všech hostů nekázeň v oblasti usměrňování nepřekročilo více než poloviční nekázeň 26 lidí, tedy 52 %. Zbylých 48 % mělo vyšší nekázeň především z důvodu usměrňování moderátorem. Nejukázněnější byl jako jediný analytik think tanku IDEA Jiří Šatava, který v

Duelu debatoval s ředitelem České správy sociálního zabezpečení Pavlem Krejčím o otcovské dovolené a moderátorka ho nemusela ani jednou usměřňovat. Analýza reakcí hostů nepotvrdila hypotézu, že nekázeň všech hostů nepřesahuje 50 %.

ZÁVĚR

Primárním cílem této bakalářské práce bylo zjistit, jak se v diskusích chovají moderátoři a hosté diskusního pořadu *Duel* na soukromé Televizi Seznam a výsledky posléze porovnat s ostatními kvantitativními analýzami jiných pořadů například ve veřejnoprávních médiích. Z výsledků mé analýzy například vyplynulo, že do pořadu *Duel* přijalo pozvání více hostů, kteří nebyli politicky aktivní, než hosté, kteří navštívili pořady Václava Moravce a Michaely Jílkové. Méně politicky zainteresovaných hostů v pořadu Seznam Zpráv přisuzují rázu pořadu – tvůrci reagovali na aktuální kauzy, které nebyly vždy nutně politické. V analyzovaných dílech se také neobjevili žádní zástupci stran jako je KSČM a SPD. Domnívám se, že je to především z toho důvodu, že zástupci těchto stran dlouhodobě s některými médii nekomunikují a Seznam Zprávy patří mezi ně. Na druhou stranu nemohu toto své tvrzení nijak dokázat, je tedy možné i to, že autoři pořadu politiky z těchto stran do pořadu ani jednou nepozvali.

V rámci bakalářské práce jsem odpověděla na všechny výzkumné otázky, které jsem si v úvodu práce nastolila. Veškeré výsledky z kódovací knihy jsem zaznačila v rámci přehledných grafů a tabulek. V případě opakování práce bych se více zaměřila na kázeň hostů, kterou bych zpracovala stejně, jako to ve svých analýzách dělá agentura Media Tenor. Zvolením vlastních podmínek, za kterých jsem kázeň analyzovala, jsem posléze nemohla určit celkovou procentuální kázeň, ale musela jsem kázeň rozdělit na dvě samostatné skupiny. Domnívám se ale, že to nijak neovlivnilo kvalitu mé analýzy.

Moje práce by se dala v případě zájmu někoho ze studentů z nižších ročníků v budoucnu rozšířit o další výzkumné otázky, které by se týkali například délky promluv jednotlivých účastníků diskuse, díky čemuž by se dal zjistit prostor, který byl jednotlivým hostům dáván. Dalo by se zkoumat i zastoupení žen a mužů v pořadu a zajímavé by bylo i zaměřit se na to, v jakém pořadí moderátoři představují hosty. Jestli se řídí například pohlavím, postavením, nebo tím, jestli host sedí například po pravé nebo levé straně moderátora. Takový výzkum by mě samotnou zajímal a nejspíš se na tuto problematiku zaměřím při rekreačním sledování jiných diskusních pořadů.

Analýza zjistila, že ačkoliv je přístup moderátorů k hostům v pořadu soukromého média velmi podobný přístupu moderátorů ve veřejnoprávním médiu, a tematické kategorie se z části také překrývají, rozdíl je především ve výběru hostů. Ti často nepatřili mezi politiky, jak už jsem zmiňovala výše. Ukazuje se tak, že *Duel* je jiný typ pořadu než pořady, se kterými jsem

ho srovnávala a jeho tvůrci mají jiné cíle, než editoři pořadů ČT. Navzdory rozdílům se domnívám, že i tento typ pořadu by vzhledem ke Kodexu ČT na veřejnoprávní televizi obstál.

SEZNAM LITERATURY

1. BERGER, Peter L. a Thomas LUCKMANN. *Sociální konstrukce reality: pojednání o sociologii vědění*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1999. ISBN 80-85959-46-1.
2. BURTON, Graeme. *Úvod do studia médií*. Brno: Barrister & Principal, 2001. Studium (Barrister & Principal). ISBN 80-85947-67-6.
3. CHLEBOUN, PETR. *Projekt kontinuální analýzy diskusních pořadů Českých televizí*. Interní dokument společnosti Media Tenor. 2003.
4. HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9.
5. LOKAJ, Zdeněk. *Média a realita*. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2008. ISBN 978-80-7372-290-6.
6. MCCOMBS, Maxwell E. *Agenda setting: nastolování agendy: masová média a veřejné mínění*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-591-2.
7. MERTON, Robert King. *Studie ze sociologické teorie*. 2. vyd. Přeložil Jana OGROCKÁ. Praha: Sociologické nakladatelství, 2007. Most (Sociologické nakladatelství). ISBN 978-80-86429-70-0.
8. OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Praktická encyklopedie žurnalistiky*. 2., dopl. vyd. Praha: Libri, 2002. ISBN 80-7277-108-6.
9. POSTMAN, Neil. *Ubavit se k smrti: veřejná komunikace ve věku zábavy*. 2., opr. vyd. Praha: Mladá fronta, 2010. ISBN 978-80-204-2206-4.
10. SCHULZ, Winfried a Irena REIFOVÁ. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 2., přeprac. vyd. Praha: Karolinum, 2004. ISBN 80-246-0827-8.
11. SEDLÁKOVÁ, Renáta. *Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky*. Praha: Grada, 2014. *Žurnalistika a komunikace*. ISBN 978-80-247-3568-9.
12. TOMANDL, Jan. *Jak účinně oslovit média: media relations v podnikání, správě, kultuře i neziskovém sektoru*. Brno: Computer Press, 2011. ISBN 978-80-251-3457-3.
13. TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. ISBN 807367096-8.
14. TRAMPOTA, Tomáš a Martina VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.

Online zdroje

1. *Duel* [online]. [cit. 2020-05-06]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/sekce/duel>
2. *Kodex České televize* [online]. Praha: Česká televize, 2003 [cit. 2020-05-06]. Dostupné z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/kodex-ct/pdf/kodex-ct.pdf?_ga=2.254350799.699278388.1588762972-697080801.1579872057
3. *Redakční etický kodex* [online]. [cit. 2020-05-06]. Dostupné z: <https://o.seznam.cz/eticky-kodex/redakcni-eticky-kodex/>
4. SEDLÁČEK, ŠTĚPÁN a MARKÉTA SCHWARZOVÁ. *Analýza diskusních pořadů a zpravodajsko – publicistických rozhovorů* [online]. Ostrava: Media Tenor, 2019 [cit. 2020-05-06]. Dostupné z: https://img.ceskatelevize.cz/press/5208.pdf?_ga=2.267954574.1025293052.1584888311-697080801.1579872057
5. VODOCHODSKÝ, Ivan. *Analýza pořadu ČRo Plus Názory a argumenty* [online]. 2019 [cit. 2020-05-06]. Dostupné z: <https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/030db301a86aec78cc938deae18c14ea.pdf?fbclid=IwAR06Mv5e0V0bVIGRLmkpGFzy4NXBvWHgV4SBEMF0cCZN A2Gk86Wq36ZsQ1I>

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1. Přehled dílů 1, N = 13	38
Tabulka 2. Přehled dílů 2, N = 13	39
Tabulka 3. Míra konfrontačnosti 1	43
Tabulka 4. Míra konfrontačnosti 2	45

SEZNAM OBRÁZKŮ

Graf 1. Tematické kategorie, N = 2 144	40
Graf 2. Konfrontačnost, N = 1008.....	42
Graf 3. Transparentnost moderátorů, N = 96.....	46
Graf 4. Uvádění hostů, N = 1008	48
Graf 5. Politická příslušnost, N = 52	49
Graf 6. Zahajování promluv 1, N = 26	51
Graf 7. Zahajování promluv 2, N = 26	52
Graf 8. Reakce hostů 1, N = 26.....	53
Graf 9. Reakce hostů 2, N = 26.....	54